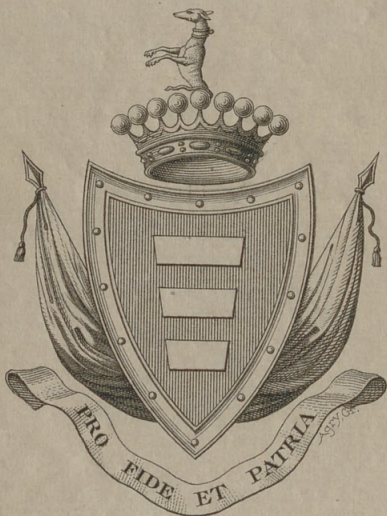

BIBLIOTEKA
Zakł. Nar. im. Ossolińskich

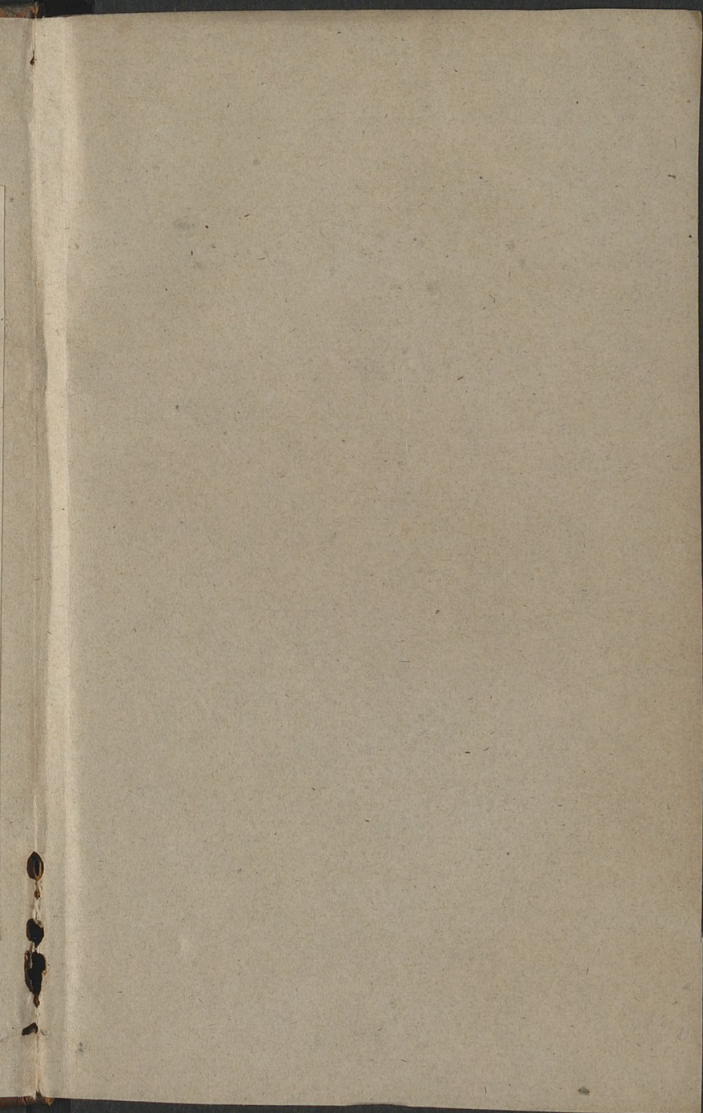
KWIII

3650

3585

*Ex Libris Com. Branicki
Sucha*

Zy

K

Swięt
egum
Swię

Krot
Ká

Ola
toś
w

Z

W

Quintus Lomonosov
O P I S A N I E

Zyciá, świętobliwości, náuk,
i niektórych cudow

S. J A N A
K A N T E G O,

Świętego PISMA w Akademii Krákovskiej w Kol-
egium Większym Doktora i Professora, Káplána
Świeckiego, oraz całego Królestwa Polskiego,
i W. X. Litewskiego Pryncypálnego
Pátrona.

Krotko z roznych Autorow, oraz z Processu
Kánonizacyi z przydatkiem Seprenny albo Sio-
dmio Cz. wárszawskiego nábożeństwa do
tegoż Świętego.

Z E B R A N E,

A
Dla pomnożenia požądanej Uroczy-
tości Kánonizacyi tegoż Świętego
w Polszcze odprawionej, do pu-
blicznej wiadomości Wier-
nych Chrystusowych.

Z pozwoleniem Duchowney Zwierzchności
Do Druku w Roku Páńskim 1768.

P O D A N E.

W K R A K O W I E
W Drukárni Seminárium Biskupa Akádem:

Levitici 11. 44. Sancti estote, quoniam ego Sanctus sum. Juberetur hic conformari sanctitati DEI, quod Sancti ejus apprimè in vita fecerunt.

Feremix 5. 1. Circuite vias Jerusalem, aspiciate considerate, & querite in plateis ejus. an inuenientis Virum facientem iudicium, & quærentem fidem: & propitiuS ero ei. Contaminatam peccatis Jerusalem non statim DEUS punit, sed Sanctum, qui Eum de precaretur pro uibe, diligenter quæri iubet: vult igitur DEUS, ut cum iram DEI propter peccata promeruimus, veneremur Sanctos Ejus, eosq; petitionibus nostris inclinemus, ut DEUM nobis reddant propitium.

Baruch. 5. 4. Domine Omnipotens DEUS Israël audi nunc orationem mortuorum Israel & filiorum ipsorum, qui peccaverunt ante te. Ex his Prophetæ verbis nemo non videt: quod bene colligitur, mortuos DEUM pro nobis orare; profectò, non illos, qui sunt in inferno, sed qui sunt in Cælo.

S. Chrysost. Profunt Sancti, adjuvant, auxiliantur; sed volunt, ut nos eorum opera imitemur.

S. Hieron: Ep. 11. ad Ageruchiam N. 87. inquit. Non possum absq; lachrymis Tolosse facere mentionem; quæ, ut hucusq; non rueret, S. Episcopi Exuperii merita præstauerunt. Intelligite hæc increduli, & aliquando percipite, quàm fundamentalis sit & antiquus Sanctorum cultus, eorumq; invocatio.

XVII-3650-11

PRZEDMOWA.

Niechay Pánowie Dyssydenci przeciwko uszánowaniu Świętych z Bogiem w Niebie kroluujących uporczywie uszczypliwemi następują słowy; to iednak onymże Kościotł S. Kátolicki od Duchá Náyświętszego rządzony i sam wyrządza, i swoim Práwowiernym ná fundámencie Pismá Boskiego wyrządzać przykázuie. Upominá álbowiem Mędrzec Páński Eccli. 44. v. 1. Laudemus Viros gloriosos. á daley v. 15. Sapientiam Ipsorum narrent populi & laudem eorum nuntiet Ecclesia.

My tedy prawdziwi Mátki Świętey

tey Kościoła Chrystusowego Syno-
wie, Świętych, iako Stug Boskich
szanować chcemy i powinniśmy, iá-
ko Ich sam Ociec Niebieski szanuje:
czego náuczá Chrystus u Fáná
S. w Rozdziale 12. v. 26. Si quis
mihi ministraverit, honorifica-
bit eum Pater meus. To iednák
záwsze po Kátolicku wyznáiemy,
že sámemu Bogu náywysza część
náleży; pierwsze záś po Bogu Mát-
ce Boskiej MARYI, á potym nisz-
sze Świętym Jego uszanowanie.
BOG bowiem będąc przedziwnym
w Świętych swoich, udzielił im przez
wszechmocną łáskę swoię święto-
bliwego i cudownego życia sposobu.
Więc dla zálecenia Czytelnikowi
cudowney Opátrznosci i Dobroci
Boskiej nád Świętymi swoimi, áże-
by

by Ich sprawom przypátruiąc się o-
nych w dobrym przykładzie i w cno-
tách násládowności, takowey Do-
broci Boskiey menáleży zapominác,
ále iá cátemu przynáleży ogłaszać
świátu. Wńęc powinniśmy Świętym
Páńskim uszanowanie, áżeby w nich
sam BOG był uszanowany: co káz-
demu Duch S. Psal. 150. v. 1. przy-
kázanie. Laudate Dominum in
Sanctis ejus.

To zaś uszanowanie P. Bogu
w Świętych Jego tym się wykony-
wa sposobem: gdy Ich przykładne
życie, wzgárdę próżności światá,
kochanie rzeczy niebieskich, miłość
Bogá i bliźniego, ludziom się w sto-
wách i ná piśmie záleca; áżeby cu-
downe Ich sprawy i chrześciańskie
cnoty, ktore przez Nich iáko przez
wybra-

wybráne od siebie instrumentá BOG
wszechmocnością swoją wykonywał,
do wiadomości całego Chrześcijań-
stwu przysć mogły, á tym samym,
żeby Dobroć Boská w Nich uszáno-
wana, á obyczáie ludzkie ná Ich
wzor kształtowáne i poprawiane być
mogły.

Tákowe tedy przyczyny pocią-
gnęły mnie do krotkiego zebránia
Historyi życia S. JANA KAN-
TEGO; częścią dla dosyć uczynie-
nia prágnieniom wielu Pobożnych,
tey wiadomości usilnie żądájących;
częścią żebym z tey lubo podtey i
małey moiey pracy do Solenney Ká-
nonizácii Jego, Synowskie przydał
oświádczenie.

A lubo dawnych czasow o sta-
wney tego Sługi Bożego świątobli-
wo-

wości, o Cudách, wielu Godnych pi-
sáto Autorow; á dáwniejszy nád
innych Hermanus Schedelius w
dwádzieściá lát po śmierci Jego w
Xiędze o czasach świętá, pod tytu-
łem o Mieście Krakowie, gdzie
czyniąc wzmiankę o Kościele S.
ANNY, tak o Nim' pisze: B. Jan
Kanty Przesławney Akadémii
Doktor, wielá dziwnemi Cudá-
mi iásnieie, lubo ieszcze w Ká-
talog Świętych nie iest wpisany.
Po tym Márcin Kromer Biskup
Wármiński, Máciey Miechowitá
Kánonik Krákowski w rocznych
dzieiách Krolestwá Polskiego w Ro-
ku 1506. ktore potym w lát 15. to
iest Roku 1521. są wydrukowane,
obszerne o świętobliwosci życia, o
uczynkách Jego miłosiernych, o
wskrze-

wskrzeszeniu pięciu prawdziwie
umártych w przeciągu lát trzydzie-
stu dwóch od śmierci, wyliczą cudá.
Zá Miechowitą poszli Szymon Stá-
rowolski, Opátowusz, Ján Dłu-
gosz Kánonicy Krákowscy, z kto-
rych Długosz został Nominátem ná
Arcybiskupstwo Lwowskie. Bzo-
wiusz také w swoiey Kronice w
Tomie 18. długą o S. JANIE
KANTYM opisał Historią; co i
Birkolki uczynił obádwa Zákonu
Káznodzieyskiego Doktorowie. A
záś Antoni Kokcyusz Sabellicus
w swoiey Historji od stworzenia
świátá pisáney á w Bázylei R. P.
1560. wydrukowáney porównywá w
Cudách i Swiętobliwosci Jáná Kán-
tego z Jáckiem S. Zákonu S. Domi-
niká Synem. Okrom tych Márcin
Ba.

Bároniusz w Xiędze w ktorey ty-
tuł: Vita gesta & miracula B.
Stanislai Canonici Regularis
wydány w Roku 1609. nazywá B.
Jáná Kántego sławnym 26. umár-
tych wskrzesicielem; lubo tę liczbę
do 24. w drugiey Xiędze w Roku
1610. o życiu B. Izaiászá Bonerá
wydány, zmniejszył. Przydáli
temu Świętemu w swoich pismach
chwáły Bernard Wapowski, Wu-
jek i Skarga, Káptáni S. J. Opu-
szczám inszych więcej tego Błogo-
sławionego Meżá Chwálców, do kto-
rych przydáię Marcina Bielskie-
go w swoiey Chronologii w R. P.
1564. wydány Lib. 8. gdzie Jáná
Kántego nazywá Człowiekiem
dobrego życia, i przykłádu, ták
kro-

krotkiemi i oziębłemi słowami, iako herezyą zaráżony.

Lubo mowię tak wiele sławnych Pisarzow o życiu i wielorákich Cudách Jáná Kantego obszernie wspomínáią; że iednak álbo ich pismá dáwnością czasow záginęły, álbo w rzádkich znáyduią się rękách, álbo nie są w cáłości, lecz tylko po cząstce zápisáne; częścią że BOG Wszemogący coráz nowych łask wiernemu študze swojemu udziela; więc wziątem przed się uczynić Zbior krotki Historyi życia i niektórych cudownych správ Jego z Processow Kánonizácii, i one w ludzkich odnowić pámięciách, á to zá żądáním wielá godnych w róžnych stánách ludzi prágnących sławy tego Świętego ogłoszenia. Co iá umyśli-
tem

tem wykonać nie wybornemi słowami, lecz samą Męża Świętego pobożnością, życiá Jego ostrością to dzieło zalecáiąc. W którym porządek przyrodzony zachowując złączynám od Oyczyzny Jego.

Z Y C I E TEGO SWIĘTEGO.

Miaścyczko Kenty w Xięstwie Oświecimskim, mieyfcem iest Národzenia Oyczy-
zná
Kánte-
go. JANA KANTEGO od ktorego Imię swoje nosi. Ztey okoliczności to mieyfce naybárdziej zachwálo-
ne, że się nigdy żadną nie zmá-
zało herezyą, lubo w sąsiedztwie
Sląskim tá zarázã pánowała; mo-
żná pobożnie wierzyć, iż dlá zá-
ług tego Świętego Rodáká od
takowey niezcześnieści zá-
cho.

chowáne. Ztąd tedy to śliczne
wyniknęło światło, áżeby świat
Polki i całe Chrześcijaństwo ży-
ciem przykłádnym i świętobli-
wością oświeciło.

*Rodzi-
cy Jęgo* Urodził się tedy z pobożnych
i Kátolickich Rodziców Pier-
szeństwo w tym Miásteczku
májących, Stániśława Rádcy
Kentfkiego i Anny, ktorego Sy-
ná przez codzienne modlitwy so-
bie u Bogá uprošili, á urodzone-
go zaráz ná Chwałę Bogu ofiá-
rowáli, y od Chrztu S. w nie-
winnosci záchowác postanowili.

*Rok
Náro-
dzenia.* Urodzony zás w sam dzień S.
JANA Chrzcicielá, ktorego l-
mię przy Chrztie S. odebrał w
Roku 1390. A co to miało być
zá dziecię? iák niewinnych oby-
czáiw? iáką pociechę Kościo-
łowi S. Kátolickiemu á Niebu
ozdobę miało przynieść? iák miał
Akademią i Jey Kollegium gdzie
mieszkał zászczycić? nie bez
rozrzádeniá Bóskiego wrożył
fam

fám dzień więkzemu między synami ludzkimi i niewinnemu Janowi poświęcony.

Jakoż rosnąc w lątá, rośł razem i w cnoty, ná ktorego pátrzącym zdawało się, iż z mlekiem Mácierzyńskim wylał ducha świątobliwości, do ktorey brał pochop nie tylko z pobożnego Rodzicow przykłádu, i z ich nápominiá, ále też z własney do wszystkiego dobrego skłonności, oraz z wnątrznego Boskiey Opátrznosci, ktorá Go ná službę swoję przybrała, pociągániá. A przeto zaraz od wzięciá záżywániá rozumu we wszelkim cnot SS. ćwiczył się rodzaju. Nie brał się nigdy do rozrywek dziecinnych; lecz według dziecęcey sposobności do powážnych zabaw, do świętych i niebieskich rzeczy swoy wynosił umysł ták dálece; że w owych látkách možná było i łatwo poznać, iż miał doysć

Dzie-
cinne
Látá.

wy?

wyfokiego doskonałości stopniá. Co wszystko pobożny Ociec i Mátká w fercách swoich z pocięchą dufz rozważáli, wroząc sobie o niezawodney tego dziecięcia przyszley świętobliwości. Patrzáli bowiem ná skłonności Syná swego do wszystkiego dobrego powolne, ná rozum Jego żywy i ostry, á do náuk pomnieyszych, do ktorých się w swey Oyczyźnie sposobił dobrze wyprobowany, á do wyższych zmierzaiący.

Więc do Generálney powszechnych náuk w całym Krolestwie Szkoły Akadémii Krákovskiey odesłány, gdzie w krotkim czasie więcey postąpił w náukách, iák insi Jego rowiennicy: tak iednák w nich się rozrástál, áżeby się w pobożności nie zmnieyszał: cokolwiek mu bowiem czáfu od powinności zbywáło szkolnych, cały ná modlitwách, ná czytaniu Xiążeczek

*Náuki
Kánte-
go w
Kráko-
wie i w
Sko-
łách po
bożności*

pobożnych, ná nawiedzaniu Ko-
ściołow, náyczęściey iednak A-
kademickiego S. Anny, ná czy-
taniu Zywotow Świętych prze-
pędził, ktorých iako prágnął w
cnotách náśládować, tak do An-
ny S. od Młodości swoiey aż do
lát zgrzybiálych był nábożnym.
Uczęszczał do Spowiedzi o-
procz Studęckich; (bo tych ni-
gdy nieopuścił) oplákuiąc dzie-
cinne defektá swoie; á tego ná-
bárdziej záłował, że niewięcey
Páná Bogá kocháł; niewięcey
cnot świętych szukał, iák sám
ferdecznie žádał. Z radością slu-
cháł słowá Bożego náKázaniách,
po ktorých záwſze lepszým po-
wracał się do Domu przypomi-
nájąc sobie náuki słyszáne od Ká-
znodziei, o nich z Rowiennikámi
swoimi pobożnie rozmáwiájąc.

Nauczycielom swoím uszano-
wanie i posłuszeństwo, rownym
ludzkość, niższym nád siebie mi-
łość oddáwał, á každemu przy-
mi-

milenie się w szczeroci serca
wyrządzał.

Po wy-
niesieniu
na stop-
nie Filo-
zoficzne
honor
naukom
czyni.

Gdy już rozum udoskonalił
przyzwoitemi naukami, naprzod
na pierwszy stopień Bakałauryi,
a potem w lat dwa na Magiste-
ryą w Filozofii wyniesiony w
roku P. 1417. iako o tym świad-
czą dzieie Filozoficzne. Uczczo-
ny tedy tym honorem, náy-
mniey się ztąd niewynosił, lecz
w pokornym o sobie zostawał
rozumieniu; w tenczas sądził się
być prawdziwym Filozofem,
gdy w miłości P. Bogá, i w nie-
bieskiej postępował mądrości,
bez ktorey świecká mądrość
głupstwem szczerym nazywać
się powinna, według Apostoła.
Pomnżał także honor nauk z
wielką usilnością, przez co na
siebie wszystkich mądrych zá-
dumiále obrocił oczy, gdy wi-
dzieli iako z przykładney do-
mowey edukacyi młodzi, z pu-
blicznych w Akadémii i gdzie-
in-

indziey mądrze odpráwionych
dysputach zaśzczycał náuki, i
swoię w pokorze okazał u-
mieiętność: był bowiem subtel-
nego w myśleniu dowcipu. Z
lekcyi pracowicie zebranych á
z pożytkiem dla uczących się
wydanych i tłumaczonych, tak
dalece wstąpił się nad inšzych,
że uczniowie do Jego słuchania
licznie zgromádzali się prágna-
jąc profitować z náuki Jego: bo od
niego oprócz świeckiey mądro-
ści uczyli się zaraz boiaźni Bo-
skiej, miłości P. Bogá i Bliźnie-
go, ktore cnoty w swoim Pro-
fessorze iák w zwierciedle wi-
dzieli, i ktorych im z świecką
udzielał umieiętnością.

Znać ztąd że prawdziwą by-
ła Professoriká Kantego święto-
bliwość; bo iá takowym Bog ^{Zaba-}
zaśzczycił i utwierdził cudem. ^{wy Pro-}
Gdy bowiem ieszcze mięsnych ^{ffessor/k.}
pożywał potraw, á wraz z swoi- ^{cudem}
mi cbiadował uczniami, przy- ^{uczczono-}
^{ne.}

B szedł

fzedł ubogi upraszając dla miłości P. Bogá o jałmużnę, co Święty tak przedsięwziął, iakby to sám Chrystus o potłęk upraszał: więc z wesołością sercá, był bowiem do politowania skłonny, własną sztukę mięsá, bo zbywającej nie było, proszącemu podał, ubogiemu, aż oto Bog cudowny, który podobno w Osobie Ubogiego chciał być karmiony, też samę, czyli inszą z podziwieniem siedzących u stołu uczniów po wyjściu owego ubogiego ná tálertz znalazł. Coż rozumiecie? iak ná ten czas Jánowe serce w miłości Bogá musiało się rozpálić widząc tak cudowną sprawę? iak ná serdeczne zdobywał się Kánty podziękowania cudowney Opátznosci Boskiej, ktorá niedopusciła áżeby głodnym wstał od stołu? ná pamiątkę tedy tak znakomitego cudu, Professorowie w Kollegium Większym ubogie-

Zwycząy w
Kollegium
Większym
Professorów.

bogiego iednego codziennie ży-
wią u stołu swoiego, ktorego,
gdy wchodzi temi ieden z nich
witá słowy (bo te same żyjąc
miał w zwyczáiu Kánty) *Ubogi
przyszédł*, á inși odpowiadáią :
Chrystus przyszédł.

A przeto iuż wszyscy święto-
bliwość Kántego tym cudem od ^{Jáko}
Bogá potwierdzoną, bárdziej ^{Honor}
szánować bez wątpieniá poczę- ^{Dzięká}
li. Obrocili ná Jego mądrość i ^{ná po-}
święte obyczáie oczy osobliwie ^{nosít.}
Filozofowie gdy go swoim Dzie-
kánem po dwákroć obieráli, ráz
w roku 1432. á drugi ráz w roku
1438. ktory Urząd iák iest w Fi-
lozofskiey náuce; ták w Akáde-
mii nád insze pracowitszy. Ten
tedy z wielkim Akádemii zá-
szczytem, z przykłádnoścíą
życiá, z nieustájącą ponosił prá-
cá, iáko świádczá Xięgi, gdzie
się zápisuią práce Filozofow.
Co się i ztąd poznác moze, kie-
dy Dysputy, iáko był dowcipny,

[Pożar
liwych
dyspu-
tach
przeprá-
sza urá-
żonych
przed
Mszą S.

gruntownie z pożytkiem słuchających i z ukontentowaniem odprawował, trudności zachodzące w Filozofii doskonale rozwiązywał i ułatwiał w pokorze ferca. Jeżeliby zaś kiedy w dowodzeniu prawdy co przykrego w żarliwości wynowił, zaraz do każdego z Kollegow z osobną przychodził, i słowy pokornemi, a często upadając do nog, przepraszał. Ten zaś zwyczaj zachował zawsze, gdy szedł Mszą S. odprawować, a jeżeli kto z Kollegow niedyskretny! powstał na niego słowy: a hypokryzyą to nazywał, co się przytrafiało, bez najmniejszego gniewu i wymawiania się od żarżutu, odpowiadał: *DEO gra-*

tiar: Bogu dzięki.

Dokto-
rem S.
Theolo-
gii zo-
stawszy
strzeż-
szy ży-
wot za-
czyná.

Po zakończonych z swoją i Akademią chwałą Filozoficznych pracach, zaproszony jest do Teologicznych: a po przeciągu lat na Bakałauryi Profes-
for-

ioritwa swoiego, Doktorem S.
Theologii jest ogłoszony w R. P.
1443. w całym bowiem przy A-
kademickich zabawach pożyciu,
z stopniá niższego do wyższego
powoli według opisu praw ni-
kiego z pierwszych nąd siebie
niepoprzedzając, postępował.
Wywyżony tedy ná takową Go-
dność, iák w głębokiey tym
bardziej ćwiczył się pokorze,
tak się w większey doskonałości
Chrześciáńskiej rozrósł, a to
izczegulnie starając się, áżeby
uczniow nie sámymi nauczał sło-
wy, lecz wraz i świętymi przy-
kładami. Albowiem po odebrá-
ney w Świętey Theologii go-
dności, sprośszym ná siebie być
począł: wziął w ściśleyszą ciá-
ło swoje niewolą, niechcąc mu
w niczym dogadzać, przeto
wszystkie zmyśli mártwił. Słu-
bował áni mięsá nie iadąc, áni
winá niepiiąc; ostre cilicium ná
gołym ciele nosił, częstemi dy-
ficy-

Nocne
Jego
modli-
twy i
umár-
twienia

scyplinami aż do krwi członki niewinne kárał, ná gołej ziemi kámiń albo pniák drewniany pod głowę włożywszy krotkiego záżywał spoczynku, á żadney nieopuścił nocy bez osobliwszego umártwienia, albo ktoreyby ná rozmyślániu męki Pána nášego. JEZUSA Chrystusá w łzách serdecznych nieprzepędził, w którym rozmyślániu, często w záchwycenie wpadał.

Obraz
cudo-
wny
przed
którym
się Sw.
zwykt
modlić.

Gdy inși Professorowie náylepiey záfypiali, On Modlitwy odprawował przy progu zamkniętych drzwi przed obrazem Chrystusowym i bolesney Mátki Boskiej, ná który po dziś dzień ná wchodzeniu do Kollegium zápátruiemy się; ná którym mieyscu, lubo po trzykroć do Kościoła S. Anny był przenoszony cudownie bez ludzkiej pomocy znáydował się (iáko o tym świádczy Proceśs do Beátyfikacyi wyprowadzony) przed tym tedy obrazem, który Bog
łá-

Yaskami wielkimi i częstemi do tych czas wstawia, leżąc na ziemi za potrzeby Kościoła S. za szczęśliwe Krolestwa Polskiego powodzenia, za całej Akademii i Miasta Krakowa uszczęśliwienie Boga błagał. Przez co zaśluzyl sobie często widzieć obecnego JEZUSA i MARYĄ, i z nimi niebieskie odprawować rozmowy.

Od Swietnych i bogatych sukien tak się wzdrygał że na ubożuchnych przedstawiał, ktoreby tylko nagość Jego pokrywały, a tę skromność i wstrzemięźliwość w całym życiu zachowywał, a bosemi nogami Kościoły obchodził.

Między inżemi cnotami, kłamstwa i niezgod iako prawdę i pokoy kochaiący, wielkim był nieprzyiacielem. A przeto, co do prawdy, nigdy slowa przeciw tey cnocie fałszywego niepowiedział, i oney samey

Skromne suknie nosi bosę Kościół obchodził.

Prawdę i zgodę kochający.

samey w publicznych całej Akademii zgromadzeniach, w radach żarliwie bronił, samo publiczne dobro przed oczyma mając, i każdego, lubo mu to niekiedy nienawiść czyniło, do obrony tej cnoty słowem i uczynkiem zachęcał.

Z tym wszystkim w pomienionych radach, co do zachowania zgody należy, tak umiał miarkować język, ażeby nikomu nie dał okazji do cholery wzruszenia, albo żeby przykrym słowem cudzey nienaruszył sławy, albo żeby słuchającym nie dał okazji złego o bliźnim rozumienia.

Jak w publicznych tak w prywatnych posiedzeniach i rozmowach tę ostrożność zachował, że zawsze o każdym nawet o złych dobrze mówił, siebie zaś najgorszym nad innych być wyznawał, nikczemnym, nieużytecznym i niedo-

rod-

*Obrona
ca sta-
wy cu-
dzey.*

rodkiem z Apostołem nazywał się. Od nikogo w życiu nie był słyszany, żeby łączącimi słowy bliźniego zasmucił: i owszem szarpaczow cudzey sławy iako i siebie owemi S. Augustyná słowy w Xiegách swoich, na drzwiách, na ścianách napisánemi zwykł napominąć: *Strzeż się kogo, zafraszając; bo niemito jest przeproszać: Dobrey sławy strzeż wymawiać; bo ciężka rzecz sławę wracać.* A ztąd łatwo poznać iako Jan Kánty pokoy i zgodę z bliźnim rád chował, a dobrey sławy i honoru Jego żarliwym był obrońcą.

Ze iednak cnotá má zwyczajnie u swiátá swoich Przeciwnikow, bez nich niebył tak-
że B. Jan Kánty máiąc na siebie ostre ięzyki i dotykájące w zgromádeniu słowá, dla czego umyślił tymże ustąpić przeciwnikom, nie dla tego żeby uciekał podaiących się sposobow-
cier-

Wycbo-
dzi ná
Benefi-
cyum
Olku-
skie: i
tu o pra-
cách Je-
go du-
chow:

cierpieniá, bo serdecznie zázawsze
práznał być prześladowánym ;
lecz, żeby do wewnętrznych
niezgod, ktore wszelkie dobro
ruynuią, okázyi uniknął. Więc
zá podaną porą zázakówaniá
Plebánii Olkuskiej (bo ná ten-
czás ieszcze nie byłá Probo-
stwem, iák teráz iest) práwem
do Akadémii Kollegium więkz-
ego należącey, nie dla iákich do-
chodow, lecz szczegulnie z u-
práznieniá Zbáwieniá dusz lu-
dzkich, ofiárował się ná ich usłu-
gę. A więc odebráwszy według
Kościelnego práwá possessyą ,
wszystkie síły swoje obrocił dla
pozyškániá dusz P. Bogu : iákoż
zá błogosłáwienstwem Boskim,
wielki z pásterstwá swojego
niebu przyniosł pożytek. Było
ná ow czás wśłáwione to miásto
częścią z záludnieniá znaczne-
go, częścią z zácnych, bogá-
tych i u ludzi powáznych Oby-
wátelow : lecz iák zwyczajnie
przy

przy dobrym byciu i dostátku
zwykło przytrafić się, znalazła
się w wielu i rozwiozłość
w dobrych obyczajách. Tam
tedy przez lát ósm dobry Pásterz
spráwuiąc swoy urząd, wyda-
wał Święte pobożności przy-
kłády, náukami Niebieskimi,
iák náyzdrowszym pást owieczki
swoie pokármem. Różnego ál-
bowiem stánu ludzie słucháiąc
ná Kázániách náuk Jánowych,
ktore Mąż Apostolski zepsowa-
nemu ludowi w swoiey Osobie
dáwał, tak bywáli często ná su-
mnieniu przeniknioni, że zá po-
mocą Boską po skończonym Ká-
zaniu zaráz we łzy się rozply-
wáiąc o Sákráment pokuty pro-
fili á przez szczerą spowiedź
grzechy ná siebie wyznáwszy
onych się ná potym wyprzysię-
gáli, co u wielu ná to pátrzą-
cych, w podziwieniu bywáło,
gdy owi przed tym rozwieźli,

iuż

iuż ci się poprawili, iuż cia-
ło i zmyśły mąrtwili.

Zapro-
szony z
Olku-
sza do
Kolle-
gium,
odstę-
pnie Ple-
banii.

Gdy się lát ośm skończyły á
coráz więcey rozgłatzała się
śława świątobliwości Kántego
zá zezwoleniem wszystkich Do-
ktorow powtornie do Kollegium
Większego záproszony. W
czym poznawszy wolą Boską nie
sprzeciwiął się; lecz złoży-
wszy Beneficium powrocil się
do Kráková, lubo mógł wráz
przy obudwu utrzymać się. Dla
tego zaś náybárdziej ustąpił
tey Plebanii ná ow czas śławney
i dosyc intrátney, bo zwyki
máwiác, iż stáranie o dusze lu-
dzkie iest wielki ná Pásterzow
ciężár, á bárdzo niebezpieczny:
ile że ten urząd cogodzinney
Pásterzá przytomności wyciągá,
iáko teź i urząd Professorski cá-
łego człowieka, nie rozpoło-
wionego potrzebuie, przydaiąc
te słowá: obáwiam się przez ná-
miestnikow urząd Pásterski álbo

Pro-

Professorski odbywać, ażeby
albo temu, albo owemu niezad-
osyć uczynił.

Tak świętego, przykładne-
go i mądrego utrąciwszy ^{Miasto} Miasto
Olkusz Pasterzów, w obfitych ^{Olkusz}
żalach, i w serdecznym żalu ^{w żalu} od-
wzyskanych, a od ^{utrąca,} Kra-
Akademii, iak i od całego Kra-
kow ^{ów w} w
Krowa z niewymowną powitany ^{weselu}
radością: bo wszyscy pewney ^{odbiera}
w swoich potrzebach, smutkach ^{Kawce-}
od niego rady, pomocy, pocie-
chy spodziewali się. Obrął te-
dy sobie przez głęboką pokorę
w ktorej cnocie bardzo się za-
kochał, i w niej się ćwiczył,
mieszkanie przy drzwiach náj-
podleyfze, iakie teraz przyozdo-
bione marmurem i malowaniem
widziemy. Tam się do co-
dziennej zaprzął pracy będąc
prożnowania nieprzyjacielem,
tam był skład cierpliwości Jego,
ustawicznych modlitw, różnych
łask niebieskich, widzenia JE-

ZU-

ZUSA i Mátki Boskiej i z nie-
mi rozmawiania.

*Nábo-
zeństwo
do
Nays:
Sákra-
mentu.*

Do Náyświętszego Sákra-
mentu Ciáála i krwie Chrystusof-
wey ofobliwszą záfwsze gorzał
miłostí, á z tey przyczyny
žadnego dnia nieopuścił Ofiary
Ostárzowey dlá dogodzenia po-
bożnemu prágnieniu swoimu,
ktorey pobożności zázdrosćiwy
szátán chciał ią w nim pewne-
go czásu pomieszać, kiedy pod
czás zimy wziąwszy ná się po-
stáć iáskołki po Kościele S. An-
ny, gdzie Mąż Błogosławiony
Mszą S. odprawował, látác i
skrzeczeć począł, przez coby
*Ják
zniost
prze-
szkodę
dziwną
szátána* niezwyčajnością swoią roztár-
gnienie i słuchájącym i odprá-
wuiącemu uczynił. Ktorą zdrá-
dę szátána Mąż Boży poznáwizy
po zákończoney Mszy S. Krzy-
żem S. się przeżegnawszy, owę
iáskołkę odwážnie w rękę u-
chwycił, o ziemię uderzył, kto-
rá w brzydkiego węzá obroconá
nie-

niezwyczajnym sykaniem gniew
swoy wywierając, zniknęła; na
co z wielkim zadumieniem przy-
tomni na ow czas w Kościele pá-
trząli, a mocy się Boskiey w po-
bożnym Káplanie dziwowali.

A iáko slug swoich zwykł
Bog wszechmogący doznawać
cierpliwości; tak na dowod, że
kochał Kántego, dopuszczął na
niego rózne umártwienia, áżeby
doznał, czyli też w przeciwno-
ściach chciał być z Bogiem złą-
czony, i czyliby Go utrąpienia,
prześladowania, szyderstwa od
miłości JEZUSA oderwały. Dla
tego dopuszczął Bog Wszechmo-
gący, że bywał nágábany od
tych z ktoremi spolne życie pro-
wodził, był szczypány lżącemi
słowami. Prawdziwe cnoty, fał-
szywemi nazywáli i nieszczero-
ścią, szycerskimi nágábany
żártami, a często w oczy nie-
szczerze chwálony. Z tym
wszystkim iáko kwiát rosfárty
wię-

Cier-
pliwość
tego w
prześlá-
dowá-
niu.

większą wonność świętobliwości z siebie wydawał, na wzor roży między kolcami poważniejszym pokazywał się, ani na żadne ugryzienia nie stęknął: cokolwiek bowiem mogło Go potkać nieprzyjemnego, cierpliwie w cichości dla miłości ukrzyżowanego JEZUSA i dla bolesney Mątki Jego Maryi, którym zawsze takowe utrąpieniu ofiarował, bez narzekania ponosił. Umiął On dobrze naukę Chrystusową, iż dla imienia Jezusowego każdemu Chrześcianowi prawdziwemu potrzeba cierpieć; dla tego stał się prawdziwym Chrystusowym sługą, kontentując się owym sobie zwyczajnym przysłowiem, mówiąc gdy co dokuczyło: *ut supra: iulo wyżej*, przez co sobie stawił przed oczy przykład Chrystusa na wylokicy gorze Kálwaryiskicy cierpiącego uszczypliwe od żydów szyderstwa, a takim sposobem rany na

umyśle przez łączące słowa sobie
zadane ranami ukrzyżowanego
albo łagodząc, albo wcale gojąc.

Wystrzegał się Jan Kąnty
grzechu śmiertelnego, bojąc go
się bardziej, iak samego piekła;
a mianem defekta gorczyczym
nazywał ziarnem, które za nay-
mnieyfe są w rozumieniu ludz-
kim, te iednak, gdy się rozro-
fną, a często się powtarzają bez
poprawy; sprawiedliwym są-
dem P. Bogá do wielkich przy-
uczając, w wielkie się rozrastają
grzechy. A przeto powszech-
nych grzechow, bez których i
sprawiedliwi ludzie nie żyją,
nigdy nie zaniedbywał, ażeby
małemi gárdząc w więkfe nie
upadł, lecz ie w sobie ostremi
karał pokutami, obfitemi oblewał
łzami często się spowiadając.

Wielce się we wszystkich cwi-
czył cnotách, ażeby owego nie-
winnosci skárbu, który z wne-
trznosci Mátki swoiey wyniosł,

*Ostry na
siebie sa-
mego.*

*Ostry w
życia czu-
stosci
strzeżen.*

nie

nie utracił żyjąc do zgrzybia-
łej starości swoiey w panień-
skiej dostojności. A przeto dla
tey, w całości zachowania in-
szych cnot do towarzysztwa
przybierał; u którego iak do-
bre uczynki bez czystości tak
czystość bez dobrych uczyn-
ków mało ważyły: więc to
wszystko wraz nierozdzielnie
łączył. Ażeby tedy tey niewin-
ności lilii skuteczniey prze-
strzegał, ogroził ją cierniem
ostrego życia, ustawicznemi po-
stami, od mięsnych potraw i
winą wstrzymując się; niespá-
niem, skromnym odzieniem,
dziennemi i nocnymi zabawia-
jąc się modlitwami, ciężkie mro-
zy, biczowania aż do krwi po-
nosząc, Boskie przykazania,
Święte Kanony, Konstytucye S.
Stolicy Apostolskiej pilnie zá-
chowując. Zawsze się tego wy-
strzegał, co wygodom ciała po-
błażało, któremu żadnego nie
pozwa-

pozwalal spoczynku, chyba na
twardey desce sfrudzonemu u-
martwieniem snu cokolwiek do-
puszczaiac.

Gdy pewnego czasu nieprzy-
iaciel duszy wzniecal w Kan-
tym niezwycajne mięsa pra-
gnienie, ażeby go przywiodł do
prześcapienia uczynionego Bo-
gu ślubu, albo żeby go do nie-
czystości zapalił zdiawizyrospa
loną z rozná pieczęnią, a ciało ^{Panieństwo}
swoie palac nią, ogień ogniem ^{Kántego od}
gasił: mowiąc do siebie: pragna ^{Máryi uko-}
łeś mięsa, więc się nim násycay, ^{ronowane.}
a tym heroicznym sposobem szá-
táná zwycięzył. A przeto, gdy
się potym sławnym zwycięstwie
udał na modlitwę, widzenie
Przenaydoštonieyszey **MARYI**
Panny málinkiego na ręku trzy-
máiącey **JEZUSA** odebrał;
ktora Kántemu na znak try-
umfu, a na zášlonienie Go na
potym od podobnych pokus u-
wita z rózy oddala koronę za

nadgrode zachowaney Pannie-
skiej czysti, oraz na zadatek
przyszley w Niebie chwały.

Ku Bogá Rodzicy M A R Y I.

Pannie serdecznie rozgorywał
się na duszy, ciele często dla Jey
uszánowania noce na modlitwach

*Nabożeń-
stwo do
Mátki Bo-
skiej i do
S. Anny,* i kontemplacyách trawiąc, przez
co zasłużył sobie różne odbie-
rać od Máryi, objáwienia i na
duszy rozweselenia; ktoremu

niegdys pokazawszy się z nay-
milizym JEZUSEM rzekła owe
słowá: *Prov. 27. v. 11. Synu postępuj
w mądrości a rozweselay serce moje.*

O iaka to szczęśliwość Kánte-
go! kiedy się stał Boskíey Má-
tki Synem. Inszych także SS.
w Niebie kroluących miał zá-
wsze w poszánowaniu, miano-
wicie ich uroczytści z wię-
kszym obchodząc nabożeń-
stwem; nad tych zaś osobliwiey
do ANNY S. był nabożnym,
w ktorey Kościele codziennie
na modlitwie przebywał, álbo

po

po zamknięciu Kościoła, przed
bramą Kościelną klęczał.

Jako był Jan Kąnty do ostre-
go przyzwyczajony życia, tak
nie oglądając się na żadne
podrożne trudności, powtarzał
czterykroć podróż swoją cho-
dząc pieszo do Rzymu: nie dla
iakiich spraw prawnych, nie dla^{do Rzymu}
nabycia Prelatur, albo Benefi-^{i do Jero-}
ciow Kościelnych, ale częścią^{zolimy}
dla ufzánowania Grobu SS. A-^{pielgrzy-}
postołow Piotra i Páwła, iako
też S. Stolice Apostolskiej; czę-
ścią dla wypłácenia się sprawie-
dliwości Boskiej, od mąk Czy-
scowych tu ná ziemi, iako sam
zwykł odpowiadác pytájącym
się: dla czego, tam tak często
chodził. A oprócz tego, raz
nawiedzał w Pálestynie owe
miejská, gdzie Chrystus wyko-
nał całego Narodu ludzkiego
odkupienie. Ná ktorey Świętey
Ziemi krwią Najswiętszego JE-
ZUSA skropioney ledwo pier-
wszyⁱⁿ

wszym stąnął krokiem, zaraz ią
zlał obfitemi łzami, i mle ucało-
wał. Coż ro umiecie? iak się
rosplýwało serce Jego w rado-
ści, gdy owe miejscá okupu
cálego świata obaczył: gdy
przed pamięć swoię przekładał
cierpiącego za nas JEZUSA;
gdy uważał iako był po żydo-
wskich i Pogańskich Trybuna-
łach powłoczony, ná biczowá-
nie do pręgierzá skazány; ná
skłócie koroną cierniową Nay-
świętszey Głowy potępiony, ná
zelżywe wysmiania i szyder-
stwa wystawiony, to pod cię-
żarem krzyżowym upadający,
to ná zelżywym drzewie powie-
szony, to żołącz z odcem zmie-
szaną poiony, ná ostátek dla
sporządzenia nam życia wie-
cznego ná zelżywym krzyżu
przybity i umárły, co wszystko
z niepojętym ná duszy uważał
żalem, iakoby to wraz z Ckry-
stusem cierpiał.

Po

Po zakończeniu zaś tych po-
bożnych uwag, stanąwszy mię-
dzy bałwochwálstwem Mácho-
metáńskiego gminu, uważając
tak wiela dultz strátę, którym
Męká JEZUSOWA wychodzi ^{Pragnie}
ná potępienie, co miała być ná ^{męczeń-}
zbawienie, pragnął krew swoję ^{stwá opo-}
wylać zá wiarę Chrystusową. ^{wiadając}
Przeto bynajmniey nie obawiał ^{Mácho-}
się opowiadać Turkom Ukrzy- ^{tanom}
żowanego Pána iáko prawdziwe- ^{wiarę w}
go BOGA i Człowieká, którego ^{Chrystusa.}
wielá Sarácenow (o czym świad-
czy Starowólki) nuczające-
go rádzi słucháli, lubo więcey
ich było, ktorzy, gdy im głup-
stwo i ślepotę rozumu ná oczy
wyrzucal, fałszywego Mácho-
meta potępiál, zelżywemi ná
Niego powstawáli słowami, kiimi
i pięściami utłukli; co wszy-
stko welołá ponosił twarzą,
á więcey uciepieć zá Chry-
stusa pragnął, mówiąc: gdyby
cały nieprzyaciół oboz prze-
ciwko

ciwko mnie stanał, nie zleknie
się serce moje, gdyby woyna
przeciw mnie powstała, w JE-
ZUSIE moim położę nadzieję;
tak o tym wspomina proces
Kanonizacyi.

W pomienionych podróżach
iako wielą ponosił niewygód, u-
pałow, zimną, śniegow, de-
szczę, głodu i inszych niebe-
spiecznstw, łatwo się domyslić.
Nosił suknię ubogą, ktoraby
tylko nagość okrywała, gospo-
da Jego często pod famyem Nie-
bem, ażeby się martwił niepo-
godami; łożę, twarda ziemią i
kámień pod głowy; pokarm
chleb posypany popiołem, a łoża-
mi skropiony. Co wszystko dla
miłości Boskiej wesoło Kąnty
przyimował, i w ten czas w nim
większa wydawała się wesołość,
gdy mu się co przykrego do
cierpienia zdarzyło.

A przeto, gdy Go Zboycy w
podróży szarpali, a kilku czer-
wonych

*W podro-
ży utrudzie-
nia Kán-
tego, zboy-
com odda-
nie pie-
wiedzy.*

wonych złotych, które miał w sukni zaśzyte przy Nim nie zná ^{Zboycóm} leźli, á od niego iako nic nie-^{dobrowol-} maíacego odeszli; Jan sobie o ^{nie złoto} złocie przypomniałwszy, á kłám ^{oddáć, i} stwá się obawiając, ścigał ich ^{pożytku} wołając: otóm sobie wspomniáł, że mam kilka czerwonych złotych zaśzyte w sukni, oddaie wam ie, bo wy iesteście potrzebnieysí niż ja. którą Jego szczeróść uważywszy Zaboicy, i pi-niędzy mu nie wzięli, á ná rá-dzie duchowney, którą im Jan Kanty ná ów czas dáwał, żeby stan zboiecki duszóm niebezpie-cznych porzucili, przestájąc: iuż się więcey zboieństwem nie bawili, á Bogu w pokucie ná potym służyli.

Bez miłości P. Bogá, którą ^{Miłość} Apóstól węzłem doskonałości ^{P. Bogá} nazywa, niepodobna iest podo ^{w Kántym} bąć się Bogu: miłość bowiem ^{wysoka.} iest mátką wszystkie rodzącą cnoty, iest duszą ożywiającą du-cho-

chownie człowieka, bez ktorey według Apostoła Pávła, owá mocná wiará przenosząca gory z mieyscá na mieysce, owo náywyższych táiemnic Boskich rozumem dosiágnienie, owá przyszłych przypadków wiadomość zanic są: bo cáła Chrześciańskiego życia doskonałość od miłości zawisła. Czego i nauczał z Katedry, i to czynił Święty Mąż: cokolwiek álbowiem zgromadził dobrych uczynków, wszystkie ná miłości fundował: bez ktorey, cnoty żadnego nie máią szacunku. i mawiał z Augustynem S. *Przydad miłości, pożyteczne są wszystkie sprawy; odeymi od nich miłość, będą bezpożyteczne*) kochając tedy P. BOGA z cáley duszy i z cáłych sił swoich, samemu służył w miłości synowskiey, szukając we wszystkich sprawách swoich samey P. Bogá chwály. I dla tego często mawiał

wiał: dla miłości Boga żyję dla
miłości Boga umieram, dla mi-
łości Boga znoszę cierpliwie utra-
pienia, dla miłości P. Boga, sa-
mego nie lękam się potępienia.

A ponieważ miłość Boga i ^{Miłość Bo}
bliźniego razem z sobą chodzą: ^{ska, rodzi}
bo miłość Boska, gdy jest pra- ^{miłość bli-}
wdziwa, zaraz rodzi miłość bli- ^{źniego,}
źniego, ani jedná bez drugiej ^{które się}
trwać nie może: tymi bowiem ^{znajdują}
niby dwiema skrzydłami duszą ^{w Kainym.}
ku Nieku się wzbiia: a iako
ptak o jednym skrzydle latać nie
może, tak człowiek samę mają-
cy miłość Boską bez miłości bli-
źniego, albo samę miłość bli-
źniego, bez miłości Boskiej, za-
dnym sposobem nie wyniesie du-
szy swoiey do osiągnięcia Nie-
bieskiej szczęśliwości. Co w
duchu poznając Ociec Święty,
nigdy jedney od drugiej nie od-
łączał miłości; tak kochał Bo-
gá, żeby miłości bliźniego nie
odrzucał, tak kochał bliźniego,
ażeby káżdego kochał dla Boga:

záchęcał się zaś do tych cnot
owemi S. Janá Ewángeliiy Slo-
wy: *Jeżeli się wzajemnie kocha-
my, Bog w nas mieszka, a miłość
Jego w nas doskinala iej.* w ro-
zdziale 4. listu 1. w 12.

*Ják sto-
wem, ták
i uczyn-
kiem ko-
chał bli-
źniego
Jan Kán:*

A ponieważ miłości wewnę-
trzney przez powierzchowne
dochodzimy czynności: więc
nie tylko słowy swoię ku bliźnie-
mu miłość oświadczał Jan Kánty,
lecz iey przez czynności dawał
dowody: częścią duchowne czy-
niąc usługi w administracyi SS.
Sakramentow, w słuchaniu spo-
wiedzi, w opowiadaniu słowá
Boskiego przez Kazania, ktore
iák były uczóne, iák iásne, iák
duzom pożyteczne, świadczy
o tym Kátalog szczęśliwey śmier-
ci niektórych Zakonnikow S. J.
w roku 1659. opifany. Co wy-
konywał osobliwie w Olkufzu
ná urzędzie Pásterskim zostaiąc,
że przez żarliwe Kazania swoje
wielu grzesznikow do szczerey
návro-

nawrocił pokuty, iako o tym wy-
zey. Częścią miłość swoją o-
świadczał ku bliźnim dając im
rátunek w potrzebách docze-
snych, iednych jałmużnami opá-
truiąc, inszych radą, inszych
modlitwami, inszych wkładá-
niem się za nimi wspierając; á
wszystkich różnemi rátując spo-
sobami wspomagał, áżeby ká-
żdemu żądającemu pomocy do-
godził. A przeto często przy-
padało, że zrućiwszy z nog
swoich obuwie, dawał je po-
trzebującym bośo do Kollegium
powracając á nogi płaszczem
pokrywając, żeby go tótego nie
poślakowano.

I owfzem wypracowane swo-
ie szczerpłe w Akademii docho-
dy ná ubogich rozporządzał
sprawując im suknie, koszule,
obuwie, zgłodniałych kármiąc
i inne potrzeby opatruiąc.

Nie mógł Mąż Święty bez-
czesz zapátrywać się ná płaczą-
cych

*Ubogim
obuwie suk-
nie, ko-
szule roz-
zdanie.*

*Smutnych
cieszy: co
Bóg cu-
dem po-
twierdza*

cych, ale ich, wraz z nimi płacząc, cieszył, co iak się Bogu podobalo, latwo ztąd dochodzić z następującego cudu, kiedy w Roku 1464. dnia 16. Czerwca patrząc na lzy iedney słuźebnicy, ktora naczynie z mlekiem słukszy, ostrey swey lekala się Pani; gdy kazawszy pozbierać skorupy, dzban cały oddał: a wo dy nabrac rozkazawszy za przegnaniem w mleko ją przeminił, i tak rozweseloną do Pani odesłał. Ktory cud uczynił lat dziesięć przed śmiercią swoją Dnia 16. Czerwca o czym daie świadectwo W. Fryderyk Szembek S.J. ktory cud wyjął z pism dawnych o tym Świętym.

*Nągiech
sukniami
swemi o-
krywa, a
Bóg mu ie-
oddaje.*

Gdy potkał nągiego, wstydział się, gdyby go nie był odział własnymi sukniami, co u Niego w zwyczaj weszło. A przeto w Wigilię Bożego Narodzenia gdy szedł na jutrznią do Kościoła a zaśzedł mu Ubogi obnażony

ny

ny na śniegu leżący, politowa-
niem wzruszony, tam nad płaczą-
cym zapłakawizy okrył gozdie-
tą z siebie suknią, a powroci-
wizy do Kollegium po zakoń-
czonym nabożeństwie, a w swo-
im mieszkaniu upadłszy na kolá-
na rozważając Nowonarodzo-
nego P. w żłobie na trochy siána
położonego na zimnie drżącego,
tajemnicę: oplakując owe Bo-
skiego Dziecieceia niewygody, aż
w takowey kontemplacyi widzi
Nayswiętiszą MARYĄ P. Matkę
Bożą Niebieskim otoczoną swia-
tłem, a Oná Kántemuowę suknią
ubogiemu daną oddáie z tym
upewnieniem, że się ten uczy-
nek miłosierny tak Oney, iako
i Jey Synowi wielce upodobał.

Między świętymi cnot li-
cznych ozdobami, zaiásniał Mąż
Swiety przez szkolne na káte-
drách i na Ambonách prace iak
Słoń e w Kościele Bożym; wiel-
ki próżnowánia nieprzyiaciel za

*Mądrość
Kántego.*

wſze czym chwalebnym zábá-
wiał ſię, áżeby go ſzátan kázde-
go czasu zátрудnionym záltał.
Gdy bowiem Profeſſorſkie w A-
kádemii odprawował urzędy,
niezwyciężonym był w czytá-
niu Xiąg ſzkolnych, á oſobliwie
Piſmá Świętego przez co mą-
drego Náuczyciela powinność
wypełniał; á przeto tak w po-
bożności, iák w Mądrości iásne
zostáwił przykłády, o którey
Szymon Starowolski Kánonik
Krákowski takowe zostáwił ſwia-
dectwo: *Święty Jan Kanty Mąż*
iák zacny ſwiątobliwością, tak
doskonaty nauką u S. ANNY
ſpoczywa. Tenże ſam w Xiędze
10. o Piſarzách Polſkich to o
Nim nápiſał: Kanty piſmo S.
tłumaczył, wykład na Ewangeliá
S. Máteusza na trzy rozłożony
tomy nápiſał: Liſty S. Pawła,
Sumnę S. Tomáſza, Trzecią Xię-
gę Sentencyi Piotrá Lombarda
tłumaczył w roku wieku ſwego
ſiedm-

siedmdziesiatym pierwszym iako
sam ná koncu tey pracy świadczy;
Tom także ieden Kazañ zostawił.

W Rzymie w przytomności
Kárdynałow, i bárdzo wielu
mądrych ludzi ná miejscu ma-
drości całego świata przeciw-
ko Heretykom w licznym ludzi
uczonych zgromádeniu dowo-
dził mocnymi przyczynami, iá-
ko pielgrzymowanie ná miej-
scá Święte, byle z nabożney po-
chodziło intencyi, iest do zbá-
wienia pożyteczne; publiczną
odprawił dysputę: á co nauczał
słowy, to własnym przykłádem
dowodził. Znalázła tę tá dy-
sputa wymálowána przy Grobie
Błogosław onego z tym podpi-
sem: *Roma solemniter de pere-
grinatione disputat.* Ná ostátek
Samuel Nakielski S. Teologii
Doktor ieden z Kánonikow Gro-
bu Jerozolimskiego w swoiey
Xiędze, ktorey dał tytuł *Mie-
chovia 1. Classe pag: 364.* wspo-

Dysputnie
w Rzymie
publicznie.

minając o Akademii Królowskiej to wyraził: *W tym Domu zaiasniła owa święta Gwiazda Królestwa Polskiego B. Jan Kanty, Mąż w Świętych Xiegach pięknie uczony, który w całym życiu swoim iako naucza historya, szczerosc umysłu bez najmniejszey zdrady kochał, nie umiał mądrości tego świata, która dla swojego zalecenia wielą zmysła, przez oszukanie chwaty szuka, ale mądrości Boskiej i umiejętności Świętych nauczył się, złożywszy wszelką złość i wszelką zdradę i nieszczerosc, iak dopiero urodzone niewinniątko &c.*

Nie było na ow czas, ktoby z Professorow doskonaley Święte nauki tłumaczył, albo iasniey i gruntowniey w katedrach, na Ambonach, na Dysputach, wykładał: dla czego Uczonego Doktorá, i sławnego Káznodziei imię i sławę u ludzi sobie ziednał. Zauite w owym wieku here-

herezye Brytanią, Holandya,
Niemieckie Państwa opánová-
ły, przewrotne náuki pšowały
umyšly Młodzi; sami Akadémii
Krakówskiej Professorowie prá-
wowieńną Kátólicką Rzymską
utrzymowali Świętą mądrość,
á nayprzedniey między Niemi
Święty Doktor Kánty; toz Am-
bon pšpolstwą náuczał, to Młó-
dzi w szkołách prawowieńne po-
dáwał náuki, káždy grzech śmiá-
ło gánił, á Apostólską wolnością
gromił od prawdy Ewángeli-
czney odstępujących.

Między inšzemi nádprzyro-
dzonemi dárámi, ktorých Bog
zwykł užyczác wiernym sługom
swoim, był takžé udárowány
Jan Kánty duchem Prorockim,
przyszłe rzeczy wprzod, niż się
stały opowiadájąc, dálek i nie-
przytomne widząc, skrytości
sercá przenikájąc. Gdy bowiem
ná ulicy S. Anny wszczął się był
ogień i wiela kámienic pšpo-
wał,

*Duch
Prorocki
Kántego,*

wał, w takim przypadku z
politowania ferdecznego nad
bliźnim padłszy na modlitwę o
miłosierdzie P. Boga nad strapi-
pionem upraszał; pod czas tej
modlitwy pokazuje mu się S. Stá-
niław Biskup Krakowski obto-
czony niebieską światłością u-
pewniając od Boga Kántego, że
na Jego prośbę, już się ten ogień
daley szerzyć nie będzie: gdy
jednak opowiadać będziesz lu-
dowi (mowi S. Stániław) to
dobrodziejstwo, napomni sz-
go do pokuty za grzechy, a ie-
żeliby nie pokutował szczerze,
daleko cięższy ogień Bog na
niego dopuści. Co się ziszcilo:
gdy bowiem nowe do dawnych
grzechow przydawali ludzie,
rozniewany Bog Wszchemo-
gący dopuścił, tak wielki pożar
ogniowy, że puł Miastá zgo-
rzało.

Oprocz tego dzień śmierci
swoiej daleko przed tym niż
przy-

przyszedeł przepowiedział, co i skutkiem oznaymił, kiedy jeszcze zdrowym zupełnie będąc, rzeczy swoje rozporządził, iakoby zaraz miał umierać, a ośobliwie to, co do potrzeb życia należało, iako to suknie, bieliznę, i wszelką ubożuchną ruchomiznę rozproszył i ubogim porozdawał.

*Daids
śmierci
poznacie
i przepo
wiada.*

A gdy potym czas przepowiedziany zbliżył się, którego zuprągnieniem oczekiwał wzdychając z Apostołem, pragnę być rozłączony z ciałem, a złączyć się z Chrystusem, obfitemi łzami oczyszczał swoje defekta, często się spowiadając a najwyższym Ciału i Krwi Chrystusowej pokármem duszę swoją posilając w drogę wieczności. Gdy tedy dzień śmierci ostatni przyszedł opátrzony Sakramentami Świętymi powtarzając owe Dawidowe słowa: *Abunic! ze mi są moje mieszkanie w ciele*

*Śmierć
Kántego
z iakąż
modlitwą
przy
śmierci.*

w ciele przedłużyło. Ostatnia zaś modlitwa Jego ta była: *Naywyższy Boże Ojczye zrodio przedwieczney świątobliwości, który niewypowiedzianą Dobrocią wszystkim rozweselasz, gdy iestes początkiem, i pierwszą wszystkiego stworzenia przyczyną, który iestes Bogiem jedynym we trzech Osobach, przez nieskończoną Mądrość i opatrność twoię doprowadz mnie przez niedościgłe miłosierdzie twoie, i przez zastugi i mekę najmilszego Syna twoiego do Ciebie i do szczęśliwego wyscicia duszy z ciała, lubo dla grzechow moich niegodny iestem, abym cię w Królestwie twym chwalił i dzięki czynił na wieki.* Tę skończywszy modlitwę, około stojących Professorow o wzajemną upominał miłość, a oczy i myśl do Boga swego zniósłszy, w JEZUSA ukrzyżowanego wlepiwszy, spokojnie w Bogu zasnął w Roku P. 1473. Dnia 24.

Gru-

Grudnia w łamę Wigilię Narodzenia Chrystusowego, wieku życia swego 83 a po skończonych pracach Akadémickich od wspięcia się w Metrykę Akadémii rachuiąc, lat sześćdziesiąt: *Oso iko umiera Sprawiedliwy!*

Gdy niewinna Męża Bożego duszą od ciała rozdzielona, do Boga, do ktorego w całym życiu dążyła, dostała się, cały Krakow i różnych Stanow ludzie na ten czas w Król cwie przytomni, pobudzeni stateczną życia Jego sławą i świętobliwością do uszanowania świętych zwłókw w wielkiej liczbie gromadzili się, a Jego przyczynie do Boga oddając się: ktore w dni kilka z uczciwością pochowane były w Kościele S. ANNY. I zaraz natyśmiał Bog Wszemogący uczcił Męża Świętego, kiedy w tymże pogrzebu swego roku znacznemi począł iasnieć cudami: Grob zaś Jego różnych
oso-

Co się
dzieie po
śmierci
Kántego.

osobliwie sąsiedzkich Náródów ludzie nawiedzáli w potrzebach swoich, á wszyscy skutek odbieráli. A ledwo w grob włożono Świętego, gdy się pomnażały cudá, zawieszona była Tablicá nad Grobem Jego, ná ktorey ná párgáminie w wierściach 150, świątobliwość, życie, i niektóre cudá były opisane w Roku 1473. iako się pokazało przed Kommissarzami Grob wizytującemi: o czym w Proceście beatyfikacyi.

Temprzyczynami pociągniona Akadémia, bierze pozwolenie wyniesienia z ziemi kości Świętego Patriarchy swojego, ktore w trunnę cynową złożywszy ná żelaznych postawiono podpórach, á nad tym miejscem Grob z ciosanego kámienia ná honor Świętego wystawiono, á w nim ztrunną w roku 66. po śmierci Błogosławionego zwłoki złożone. Gdzie przez lat wiele zátá-
ione

Podnie-
sione z
ziemi ko-
ści Święte
á wlat 66.
do grobu
nowego
złożone.

ione były, tak dalece że przez dawność czatu, o mieyscu, gdzie Święty depozyt znáydował się, zapomniano i niewiedziano. Jednákże łáski á práwie codzienne cudá od samego dnia śmierci pomnażały się, tak dalece, że w lat 39. po szczęśliwey śmierci Janá Kántego, udájący się do przyczyny Jego 83. chorych zdrowie odebráli, ná febrychoruiący 13; páralizem zaráżonych piąciu; prawdziwie umárłych 16. do życia przyprowadzeni; á práwie umárłych sześciu, i tyleż w szalenstwo západli; zdrowie rázem odebráli; ieden zaś od złego ducha opętány, iest uwolniony. By dletá náwetiuż zdychájące záwezwaniem Świętego, są ożywione. O czym wšzystkim dáie świádektwo Miechowita ktory wšpoł żył z Błogosławionym Kántym.

Tu się iednák nie liczą cudá nšze po lat 39 przez przyczynę tego Świętego doznáne : W

Pro-

Proce sie bowiem Jego beatyfikacyi 24 umarłych wskrzeszenie rachuje się. Mowiąc iednak w szczegulności niektore tylko cudá tu się wspominają. W dwa látá od Świętey śmierci Kántegó Zakonnik S. Dominiká z Oświęcimskiego Konwentu iádąc zimie łaniami nawiedzić Rodzicow, gdy się konie zbrykały pod fanie wpadł, i golenie u obudwu nog w kilkoro pokruszyły się i tak zdesperowany, uczynił ślub B. J. Kántemu i odebrał zupełne zdrowie w roku 1470. który cud kazáwszy ná tablicy odmalować z takim iák tu się wyraża opisaniem záwiesił przy Grobie tablicę, o ktorey wspomina process do Beatyfikacyi.

Umarły Stało się w Lublinie w lat 6.
Młodzian po śmierci Świętego, w wigilią
skrzyszoz- znalezienia Krzyża S. umarł w
ny, ten sam południe Mikołay syn Matciná
potym od Mieszczániná Lubelskiego w ro-
szaleństwą ku Páńskim 1479. tego gdy wy-
uwolniony noszo.

noszono z Domu do grobu; matka strapiona a syna kochająca
klęknawszy, a Slugi Bozego
Kantego wczawwszy azeby ja
pocieszyl, rzecz dziwna! syn
w obecności zgromadzonego na
pogrzeb ludu zdrowy powital.
A ten sam młodziak w lat kilka
wpadłszy w szaleństwo dla kto-
rego wiązać go muiano co się
działo przez puł roku: więc go
znowu Matka Świę emu ofiaro-
wała Kantemu i Grob Jego na-
wiedzić pošlubiła. i został zu-
pełnie uzdrowiony. W roku tak
że 1478. we Lwowie dziecię
pięc lat mające, Jer y Janá Pu-
skarzá Mieszczániná Lwowskie-
go umárło i do trunny włożone,
gdy po ciało WW. OO. Bernár-
dyni z Krzyżem przyszli zápro-
szeni, Rodzicy zá rádą iedney
Páni uczynili ślub do B. J. Kan-
tego, aż dziecię zaraz ożyło, i w
trunnie stánęło; więc ná pá-
miątkę ten cud odmálowáno, a
tabli-

*W lat 14
po śmierci
dzieci
umárte
ożywia.*

tablicę w dawnym Kościele S.
ANNY u Grobu Świętego za-
wieszano z napisem imienia
przez wiská i Roku ktorego się
to stało.

*Zabity
ożył na
wezwanie
Kántego.*

W rok potym Jędrzy lat 19.
máiący, Pokoiowy J.W. Száfrán-
cá z Pieskowej Skály bojąc się
pląg zasłużonych, w Zamku z
okná ná skále dziewięćdziesiąt
sążni wyfokiego wyskoczył, i
tak o kámięń rozbity i pokru-
szony umárł. Ná który przy-
padek Pan przyszedłszy klęknął
ná koláná i rzekł z żywą wiarą:
*O Święty Oycze Kánty, twoiey
opiece tego odduję; á zabity zá-
raz ożył bez najmnieyszey ná
ciele obrázy widziany, mocą
swoią z inszemi sługámi poszedł
ná Zamek zá Pánem.*

*Wzrok
niewidome
mu przy-
wrocany.*

Jan Wilczkowic Mieszczánin
Wielicki w roku 1494. ná oczy
przez siedm lat opiemniały we
śnie upomniony, áżeby nawie-
dził Grob B. J. Kántego, cogdy
uczy-

uczynił zaraz mu wzrok przy-
wrocony.

W roku 1498, Pánienká Máłgo-
rzatá Grzegorzá Mieszczániná <sup>Od urodze-
nia niemow-
wa mowę
odbiera.</sup>
Tárnoſkiego Corká przez pięć
lat od náródnienia niemowá, gdy
z wielką ufnością do Grobu od
Rodzicow przyprowadzona w
Święto S. Stanisława Biskupa
Krák: i Męczenniká; zaraz w
tym momencie rozwiązany do
mowienia ięzyk odebrała.

Y to podziwienia godna ná co
w zádumieniu cały Rádom pá <sup>Niewinny
ná obiefze
nie o/a-
dzony cu-
dowie w-
woliony.</sup>
trzał w roku 1514. Osádzony
mąż niektory ná szubie nicę. ále
niewinnie, oświadczył swoje
niewinność przed Spowiedni-
kiem, ktory mu poradził udáć
sie do obrony B. J. Kántego;
chwycił sie tey rády i uczynił
ślub náviedzenia Grobu Jego,
iezeliby został uwolnionym. A
gdy dzień przez dekret názná-
czony przyszedł, i gdy iuż ná
szubienicy stánął niewinny w
tyl

tył ręce mając związane, gdy
kát na rąmionách jego stánał,
ażebý go prędzey zádawił,
rzecz dziwna! powrozy się por-
wały, á kát ná powietrzu zni-
knał áni się dowiedziano, gdzie
się podział, á tak niewinny po-
szedł do Kościoła ná podzięko-
wanie Bogu, że przez przy-
czynę Świętego od niesławney
uwolniony śmierci: tak czyta-
my w Prócessie Kánonizacyi
między inżemi cudámi.

A ponieważ krotką tylko ży-
cia i cudów niektórych tu opi-
suię Historyą: więc wielu ich
ominąwszy: bo ich Opatowiusz
náuką i życia świątobliwością
włławiony, postámi i ostrością
żywota zálecony, ktorego ko-
ści przy chędożeniu grobu u
S. ANNY ználezione, wydały
z siebie zapách zápaloney mir-
rhy przy wielu przytomnych
ná to pátrzących i ten zapách
przedziwny czuiących; ten mo-
wić Wielebny Sługá Boży i S.
Teolo-

Teologii Doktor i Professor po-
dał ich do kánonizacyi 239. i do
Rzymu ie przesłał, iako o tym
informuie process Kánonizacyi;
niektore iednák ieszcze tu po-
łożyć zá rzecz słuszną sádzę.

A tu przypomnę niektórych
niewdzięcznych álbo máłowier-
nych zá odebráne przez przyczy-
nę Świętego od Pogá łáski, iako
dziwnie bywali ukaráni. Pewna ^{Niewdzię}
Wdowá ná Kleparzu wkrotce po ^{czni álbo}
śmierci Kántego, przyszła z ^{mátowier-}
wnuczka swojá, ktora przez ^{ni, ukará-}
lat cztery ná nogi chodzić nie
mogła do Grobu B. J. Kántego:
roskazała zá siey Bábká, ázeby
Grob Świętego, iako inși ludzie
czynią, ucátowała, samá zá áni
tego czyniła, ále i owšem po-
myśliła, ten ieszcze nie kánoni-
zowany, iakże On ma być Świę-
tym? Wnuczka owá poucátowa-
niu Grobu Świętego, uczuła moc
iakaś do chouzenia, ále to nie
długo trwáło: bo znowu wkro-
tce chodzić niemogła, á oprócz
tego

tego wielką boleść oczow ná
nowe cierpiała przez kilką ty-
godni. Bábká tedy tey wnuczki
mocnieyszã utwierdzona wiarã,
ofiarowała ją Błogosiãwionemu,
i zaraz w tym momencie bol z
oczow ustąpił i moc dochodze-
nia przywrocona.

Coś podobnego potkało w
roku 1509, nierákã Agnieszke,
prãwã rękę wiéccy iak przez
Rękę iześć miesiëcy skurczonã máiã-
ca, w ktorey chorobie obiecała
Grob Świętego nawiedziç dla
odebrãnia pociechy, i ozdrowia-
ła: lecz nie uczyniwszy zá-
dosyc obietnicy swoiey w oóm
dni znowu sië rękã skurczyła.
Więc uznawszy karë P. Bogã zá
twojë niewierność, odnawia o-
biëtnicë i zaraz wypeñnia, Grob
nawiedza i uzdrowionã odbiera
rękę.

Wyznała takzé dobrowolnie
Násmiew-Reginã Bárankowiczowa Mie-
szczkã Krakowska przed Kom-
missarzami Biskupimi, gdy lat
dzie-

*Rękę
skurczonã
uzdrowia
nie bez
ukarãnia.*

*Násmiew-
cã zránio-
na, pokutu-
jąc uzdro-
wiona.*

dziewięć miała w domu Mátki
swoiey zostając násmiewiská czy
niła z Świętego, Które ledwo
skonńczyła, aż niespodzianie ká-
mień iá, którym chusty gładzo-
no, tak mocno w gębę uderzył,
że iey zęby wybił, nos i usta
zranił. áni od tych ran nie mo-
gła być ludzkiemi sposobámi zle-
czona. Więc przez trzy dni
modliła się z Mátką do Swtętego,
á uczyniwszy ślub nawiedzenia
Grobu Jego, zaraz ozdrowiała
tak, że żadnego rány znáku nie
zostało.

Niemożna przepomnieć te-
go co się stało w Krakowie nie-
dávno W roku 1734. Ján Wide-
towicz w ręce lewey tak bol-
wielki miał, którego żadne plá-
stry áni smárowánia nie ulżyły.
Udał się tedy do opieki B. Jána
Kántego, i zaraz mu się ulżyło
á noc nástępującą spokojnie
przespawszy, ráno zupełnie
zdrowym znalazł się, Kápłán te-

*Niedowiar-
ca skarany,
á po popra-
wie uzdro-
wiony.*

E dy

dy, któremu służył pobudzał go do podziękowania, a Jan lekko-
myslnie rzekł: *maty to jest cud.*
Co ledwo wymówił, zemściła się tego ręką Boska: bo w tym momencie zamieszanie w całym ciele poczuł i stręt wiał, a potem nastąpiły niewymowne bole, nie tylko w ręce, ale po wszystkim ciele, i tak się następującey noccy wzmogły, że o życiu swoim zdesperowawszy Jan Spowiedniką sprowadził, i przed nim publicznie swoją lekkomyślność oskarżył, a potem Spowiedz sekretną ze Izami obfitemi odprawił, którego upomniął Spowiednik, ażeby przeprosił Świętego, i obiecał mu Mszą S. odprawić przed Grobem za Niego, co nazajutrz wykonał, na którą przyprowadzony Jan, upadł przed Ołtarzem przeprosząc Bogą i Świętego za swoją lekkomyślność, Aż oto, gdy się Msza skończyła znalazł się zupełnie-

pełnie uzdrowionym, i o swoiey
mocy wrocil się do domu, a zwy-
czayne poślugi odprawował.

Niewypominam tu łask ro-
dzącym Matkom świadczonych:
bo te iak są codzienne, tak są
wszystkim wiadome, iako często
mártwe urodzone dzieci oży-
wiał, Co dosyc Mąż Chwale-
bny i sám życiem świątobliwym
zaśzczycony Opátowiusz S. Te-
ologii w Kollegium większym
Doktor i Professor, a przez wyda-
ne Xięgi Theologiczne w sławio-
ny, w życiu B. Jána Kántego
przez siebie zebránym obszernie
opisuie.

*Wspomozyciel
rodzących
Matek.*

I to się minąć niepowinno
iako Jan Kánty zarázonych mo-
rowym powietrzem ratował. Do-
znało tego Miasto Urodzenia
Jego Kenty w roku Pańskim 1624
gdzie, gdy tá zarázá wielá ludzi
o śmierć przyprawiła, uczyni-
ło ślub nawiedzić Grob ślugi
Bożego w Krakowie, i zaraz tá

*Patron ed
powietrza
Jan Kanty*

plágá uftála, ani nikt odtąd nieu-
 marł. Pamiętni tedy pierwsi tego
 Miáftá Obywátele ze wſzystkim
 zebráwſzy ſię poſpolſtwem,
 Grob Świętego náwiedzili, á dlá
 wieczney pamiátki ſrebrną tám
 záwiefili tablicę z tym nápiſem:
Tablica od Miáfta Kenty ofiaro-
wana P. Bogu w Troycy Jedyne-
mu, Nayſwiętſzey Matce Bożey,
i B. J. Kaniemu na znak wzię-
czności, że od ciężkicy plagi po-
wietrza, przez ſlub. od wſzystkich
uczyniony do B. Oycá i Protekto-
ra ſwoiego, cudownie zachowane.
 A záś drugą ſrebrną táblicę Ká-
 płáni Kętcy, Mágiſtraſt i po-
 ſpolſtwno ná tymże Grobie temi
 podpifańá wiefzámí záwiefili,

Accipe votivam pulſa pro peſte. tabellam,
Jndigene, quam dant Dive Patrone tibi.
 Z powietrza uwolnieni dáiąc tę Ofiarę,
 Ziomkowie: dziękuiąc Ci, żeś im odiał kárę.

podobny od-
 biera taſkę
 Samborz

Rowney taſki doznało Miá-
 ſto zápowietrzzone Sámborz. gdy
 w prowadzi w ſzy tego Świętego
 reliquie, i z ſolenną Proceſſyą
 w ko-

w koło rynku oprowadziwszy ,
tąż zarazą zaraz ustała ; ná pá-
miątkę tedy odebranego tego
dobrodzieystwa corocznie wszy-
stkie całego Miasta zgromądze-
niá Uroczystą po rynku Pro-
cessyą w Święto Jego zwykli
odprawować.

Zeznała także Elżbietá
Mieszczká Krakowská powie-
trzem zarażoną i bolączkami ob-
futá w Roku 1708. że włoży-
wszy pod głowę swoię ksią-
żeczkę życia Sługi Bożego
uwolniona została i wszyscy iey
domownicy bolączek się iey do-
tykający i one obwiiłający, gdy
żywą wiarą wezwáli tego Świę-
tego, tak dálece, że nikt powie-
trzem nieumarł. Za którą łaskę
odebraną dziękuiąc u Grobu tąż
Elżbietá z inżemi, iák się zá-
kończyło powietrze oddála
fwiece i solenną Mszą u Grobu
zakupiła.

*Xiążeczka
życia Kan-
tego uwa-
nia od po-
wierz.*

Kle-

Klemens VIII. wzbudza w Rzymie usanie Świętego 1600.

Klemens VIII. Papież pobudzony wielką sławą tego Świętego i częstemi cudami, o których sam będąc Nuncyuszem w Polsce dostatecznie był uwiadomiony, obraz Jego w Rzymie w roku 1600. odmawiając do uszanowania pozwolił, a tu w Krakowie Mszą o Świętej Trojcy w dzień Świątobliwego zeyścia Jego Solennie naznaczył odprawić, a żeby ku temu Błogosławionemu Mężowi w ludziach nábożeństwo wzbudził.

Zapach cmentarny i irwający z grobu

A w lát trzy potym to iest roku 1603. w który przypadł Jubileusz w Polsce, a odprawiał się w Katedrálnym Kościele Krakowskim, gdy niektóre kamienie obruszyły się były w Grobie, kazała je przełożyć i poprawić Kápituła S. Anny. A więc w piątek przed Świętem S. Trojcy rozrucano Grób a żadnego znaku nieznaleziono, gdzieby złożone były Święte Zwłoki:

tym

tym czasem ciągnąc dalszą swo-
ię robotę Mulárze, z przypád-
ku ieden z nich uderzył młot-
kiem w cegłę, ta wypadła i po-
kazała się cynowá trunná stoją-
cá na żelaznych podporách áz
grobu wielce miły zápách wy-
padał, która rzecz cudowna gdy
się rozgłosiła, w wszystkich ten
stárb znalezione rozweselił.
Owym zaś przedziwnym zápá-
chem nietylko Kościół, ale i
Cmentárz Kościelny, i cała Uli-
cá S. Anny obficie napełniona;
do których uczuciá roskoszy li-
czne ludzi gromády Jubileusz-
wten czas odprawuiących tak
duchownych iáko i Swieckich
cisnęły się, i poználi wszyscy, że
to była Boská spráwa, kiedy tym
cudem chciał Kántego práwdzi-
wie świętym całemu ogłosić
Swiátu.

Oprocz owego cudowne-
go, zapáchu z Kosci Świętych
wynikáiącego, który był ná-
kładał

*Truna Cy-
nowa iako
Kryształ
przezro-
czysta.*

kształt fialkowy, widziáno, że owá trunná znáture cynowá, tak przezroczytá stáła się iákby byłą kryształowá, a święte Kości w trunnie B. Cycá iákby w náyczystszy bišior Uwinione, w tey iásności, poráchowáne być mogły.

*Cada przy
trunnie.*

W ten sam czás wielu zgro-
mádziło się chorych, ušomnych,
a w tym momencie zá dotknie-
niem się trunny uwolnieni są.
J. X. Márcin Orzeszek Pro-
bofzcz Jmielnicki, pátrząc ná-
owę trunę w práwdzie cyno-
wá, a iák kryształ przezroczy-
stá, z wielką wiarą dotknął się
iey swojá ręką od lát siedmiu
chorą od ktorey i zápách uczuł,
i uzdrowioną odebrał. Tego
doznał Stánišław Szubliński
Dworzánin Bernárdá Mácieio-
wskiego Kárdynała i Biskupá
Krákowskiego, ktory ciężkú
spáloný febrą, zá dotkniéniem
się trunny, zupełnie od niey zo-
stał uwolniony. He-

Heretycy nawet na ow czas
w Krakowie będący a temu cu- ^{Heretycy}
dowi nie chcący wierzyć, gdy ^{się nawra-}
weszli do Kościoła S. Anny a ow ^{caigo.}
przedziwny uczuwszy zapach,
tak oczywistym cudem technięci a
łaską Boską pociągnięni, wiarę
S. Kátolicką prawą uznali, i
oney wyznanie uczynili.

W tymże roku dnia 5. czerw-
cá Syn Báltázára Mieszczánina
Krakówskiego utonął w Wiśle i
przez niemáły czas w Wodzie
zálány zostáwał, którego ciało
płynący człowiek przez wisłę
uchwyconego do brzegu przy-
prowadził za nogę; tego pe-
wná Biálogłowá na ten przypá-
dek przychodząca a z Rodzicá-
mi utonionego dobrze znájąca
się, gdy z żywą wiarą B. Jáno-
wi Kántemu polecila, zaraz żyw
powstał i do domu poszedł.

Opuszczá się tu dla skroce-
nia, wiela inszych dobro-
dzieystw, ktore proszącym Bog
mi-

Świadełtwo
o tym za-
pachu i o
żaskach
zład otrzy-
many b

miłośnierny przez Sługę swoje-
go wyswiadczył, o których ob-
lżerniey pisze Jan Januszowicz
w krotkim zebraniu Jubileuszu
w Krakowie roku Pańskiego
1603. odprawionego, gdzie o
tym takowe wypisał świadełtwo:
*Przy wynalezieniu Kości B. Jana
Kantego zokazyi odnowienia Gro-
bu, i apelniony był Kościot zapa-
chem przedziwnym, który zapach
i ia (mowio sobie) i inszych bar-
dzo wielu z wielką naszą pociechą
uczuliśmy. I przydaie: oczym gdy się
ze wsząd dowiedziano, wielkie mno-
stwo ludzi, iak roie pszczoł przy-
ckodzili do B. Meza Grobu, Je-
go się modlitwom i wstawianiem się
za sobą do Boga polecając, i ro-
żne pociechy odbierając.*

Chciał Bog Wszechmogący
tym cudownym sposobem wier-
nego Sługi swojego sławę u ro-
żnych Narodow rozgłosić ten bo-
wien zapach tak długo trwał,
pokąd J.O.X. Biskup niezakazał

Gro-

Jak długo
trwał ten
zapach cu-
downy.

Grobu zamknąć, to jest przez
całe trzy dni, co iednak zgromadza-
jący się lud poczytał so-
bie za krzywdę, że im dłużej
tey roskoszy z wonności pocho-
dzącej używać nie pozwolono.

Nietylko cudami, ale też
różnego stanu i Narodow ludzi
duchownych i Swieckich Pa-
now, Xiążąt i Ubogich uszano-
waniem wśawił Bog Wszchemo-
gący Janá Kántego, ktoremu sa-
me nawet ukoronowane skłania-
ją się Głowy, Náco możemy za-
żyć słow owych: *tak będzie usza-
nowany, kogo Krol Nieba i ziemi
chce uszanować.* Czytamy o tym
obszerne dowody w Procellie
beatifikacyi, iáko Polákov, Li-
twę, Rus, Prusákov, Niemców,
Włochow, Fráncuzow, Wę-
grow, Słężákov, Moráwian-
now i i innych Nacyi ludzi, Go-
dni Swiádkowie wtymże miáno-
wani Procellie oczymá swoimi
widzieli przychodzących dla

*Jakie od-
biera usza-
nowania*

Jan Kanty

nawiedzenia i uszanowania Grobu Błogosławionego, i Onychże tam klęczenia, modlenia się, upadania na twarz, ofiarowane światła, tablice srebrne, a to na zawdzięczenie łask odebranych za przyczyną Świętego, albo dla ich uproszenia.

*Wielość
Mszy SS. u
Grobu Kan.
tego.*

Swiadczyli i to, iako przed Grobem Jego wielka liczba Mszy SS. były odprawowane: czego dowodzone z rejestru, w którym Msze SS. przez X. Zakryfityana zapisują się. Jakoż w roku 1667. od dnia 16. Marca do 29. tegoż Mietąca w roku 1668. wyrachowane były dwa tysiące sześćset piętnaście, która pobożność do naszych czasów nieustaje, lubo liczba Mszow SS. różnych czasow różni się.

*Uszanowanie
Świętego we
wszystkich
generalnie
Kościółach
Królestwa*

Wielkiey przydają powagi do honoru Sługi Bożego Metropolickie, Katedralne, Kolegiat, Parafialne, Konwentowe Świętych Zakonow Kościoły, iako

iaako też prywatne Oratoria,
Káplice, w których dla publi-
cznego uszanowania wystawio-
ne bywają Święte Kości. Jego w
Srebrne oprawne reliquiarze,
złotem, perłami, Numismatami,
i inżemi przyozdobione Kley-
notami; Kościoły, Ołtarze ná
honor Jego wytawione, obrá-
zy w Domách Pańskich, Ducho-
wnych, i Świeckich, w Kámie-
nicách i u innych pobożnych lu-
dzi na ścianach zawieszzone dla
pamiętki za odebrane dobro-
dzieystwá, częścią dla wzbudze-
niá Sukcessorow do pobożności
ku tak wielkiemu Pátronowi.

Co się w powszechności powie-
działo, to się w osobności poká-
zuje. Metropolitańskie Kościoły;
Gnieziński w Wielkiej Polzcie,
ná Rusi Lwowski, Katedralne
w małej Polzcie Krakowski,
w wielkiej Polzcie Poznański
w Kuiawách Wrocłáwski, ná
Rusi Przemyński, wystawują dla
uszá.

Uznanwa-
nie Święte-
go we wzy-
skich Ko-
ściołach
Krolestwa
wosobności.

uszánowaniá Reliquie tego Świę-
tego w srebro opráwne złotem
przyozdobione. Poznánki
zás i Przemyški święto toz wiel-
ką odprawiają uroczystością.
Tamże są Ołtarze ná honor te-
go Świętego wystawione, iákó-
też w Kollegiátách Łowickiey
S. Floryana w Krakowie, u
Wszystkich SS. u S. Anny w Wár-
szawskiej; u S. Máryi Mágdá-
leny w Poznaniu; w Pileckiey;
także w Páráfrálnych w Olkusz-
w Kentách, w Grabiu, w Wil-
nie; w Krakowie u OO. Missy-
onarzow, w Pińozowie u OO.
Paulinow, w Widawie, w Bo-
chni, w Proszowicách, wszálo-
wy, w Miechowie w Lublinie,
w Hełmnie, w Toruniu u Bene-
dyktynek, w Warszawie u OO.
Piárow, i u Bernardynek; w No-
wym Tárgu také Iáskami sły-
nący w Ołtarzu Obráz, gdzie
zpod Ołtarza wynika zródło,
z ktorego z żywą wiarą piący

wod
raia
tego
gd
ich
rzac
ra
moż
mie
żeg
rey
sze
kto
dze
mie
dna
Ok
Of
św
zo
go
mi
kr
Bo

wodę w prośbách swoich odbie-
raią pociechę przez przyczynę
tego Świętego; intzych mieysc
gdzie ten Święty czyli w swo-
ich reliquiách, czyli w Ostá-
rzách; czyli wobrázách odbie-
ra uszanowanie tu wypisać nie-
możná.

Kenty iednąk Oyczyzná i
mieysce Narodzenia sługi Bo-
żego, iáko też i szalová o kto-
rey niżej, w nábożeństwie in-
sze mieysca przewyższáią do
ktorych mieysc codziennie lu-
dzie gromáczą się z rożnych
mieysc i Pánstw osobliwie ie-
dnak na Święto Jego przez całą
Oktawę, gdzie rożne oddáią
Ofiary, o Msze Święte proszą,
światło, albo trebrne táblíce
zostáwuią.

O Szalòwskim Obrázie te-
go sługi Bożego tamże wielki-
mi i częstemi słáwnego cudámi,
krotkie dla większey chwały
Boskiej czynię przypomnienie,

*O Szalowi-
skim Jana
Kantego o-
brázie wia-
domość.*

ponieważ ten jeszcze wielom
może być niewiadomy, i ná do-
wed iáko Bog Wfzechmogący
tego Świętego ukocháł, kiedy
na wielu mieyscach náwet obra-
zom Jego cudá czynić pozwoił.
Támtedy w Szalowy wstárym
Kosciele był obraz slugi Boże-
go ná ścianie pułnocney pod
gánkami, ktore pospolicie sobo-
tkami nazywáią, zawieszony:
i stáło się, że pewná Niewiásta
Alexándrá Litwińskiego Orgá-
nisty przy tym Kosciele Zoná, od
urodzenia swoiego ułomná, no-
gi pokurczone máiącá, i dlá te-
go o swey mocy chodzić niemo-
gáć tylko ją nosić trzebá było.
Táprzez wielá lát wták nędznym
zostawáła stánie, lecz z Boskiego
w duszy nádchnieniá, poczuła
iákás ufność ku B. Kántemu,
ktorego ow obraz wyrázał, więc
uprośiła Męża swoiego, áżeby
ją zaniósł do Kościoła Szalow-
skiego ná owo mieysce pod gán-
ki

ki, gdzie był Obraz Świętego
zawieszony. Co gdy Mąż ocho-
tnie uczynił: bo ią dla iey cnoty i
urody ná twarzy bárdzo kochał:
więc przyniešioná do owego O-
brázu serdecznie wzdychác i
modlić się poczęła, á tym czá-
sem Mąż powrocił do domu tam
żonę zostáwiwszy, á oná w o-
wych modlitwách zaśneła. aż
odecchnąwszy się, zupełnie u-
zdrowioną się znalazła. Gdy te-
dy Mąż przyšedł, á żeby ią zá-
nioš do Domu, widział i zádzi-
wił się, że Zona Jego má nogi
wyprostowane, i przestała być
káleką, w przod tedy tam zá-
ráz podziękowawszy Świętemu
zá tak cudowną Oczywistą Sprá-
wę, bez náymnieyszey do cho-
dzenia przeszkody, do domu o
swoiey mocy ná nogách powro-
ciła i odtąd záwsze dobrze cho-
dzić mogła.

Plebán mieyscá owego wi-
dząc uleczone cudownie owo

Pleban'ow
Obraz z
pod Gan-
kow do Ko-
ścioła wno-
si: a poym
P. Jordan
Wsi dzie-
dzie Kapli.
zę wysta-
wia.

kaleństwo przez zasługi Święte-
go Męża ow obraz z pod Sobotek
wniósł do Kościoła i na ścia-
nie pułnocney z nabożeństwem
zawiesił. Gdy zaś sława tego cudu
coraz bardziej się rozszerzała,
a nabożeństwo ku onemu Obra-
zowi w ludziach się pomnażało
I Mc Pan Jordan jako Dziedzic
Szalowy z pobożności ku Świę-
temu, swoim kosztem wystawił
Kaplicę w Kościele ku południowi,
do ktorey ow Obraz z pułnocney
ściany po trzykroć uroczyście
był przenoszony, lecz rzecz dziwna,
po trzykroć także razy na dawne
miejsce na ścianę pułnocną bez
pomocy ludzkiej przenosił się.
Co, gdy pouczynioney należytey
pilności poznano, że się to nad-
przyrodzonym dzieie sposobem,
a Sam Sługą Boski Kąnty dawne
sobie obrał miejsce; pomienioną
Kaplicę na stronę pułnocną
znowu Dziedzic przeniósł, gdzie
do

Obraz po-
trykroć cu-
downie zpo-
łudnia na
pułnoc się
przenosi.

do tych czas, iuż w nowym Ko-
ściele, Bog w Świętych swoich
cudowny, chwáloný iest, á przez
kántego przyczynę cudowne są
bárdzo częste łaski proszącym
wyświadcza, á smutnym dáie
pociechę. Czego są dowodem
ślubowáne srebrne táblíce na
tym miejscu Ofiarowáne, kom-
pánie ludne tám się zgromadza-
jące, i rożnych stánów ludzie,
w swoich potrzebach tám się u-
daiący, iákoż i w terażnieyszym
Processie Kánonizácii z wielu
wyiętych z Szálowskiego Ko-
ścioła cudow dwa do inquizycyi
obráne, są ápprowowane.

W Domu Professow W. W.
OO. Jezuitow u S. Bárbáry w Krá-
kowie Kongregácia Nayświęt-
szey MARYI PANNY zá zgodnym
zezwozeniem przyięła sobie zá
Patronátę Świętego, i tamże
corok święto Jego uroczyscie
obchodzi.

*Za Patrona
przyięty w
kongrega-
cyi u S. Bar-
bary iak też
w Wieranie*

Coteż pobożnie uczyniła
znaydująca się w Weronie Uni-
wersytás; ktorá po zakończo-
ney w Roku terażnieyszym 1767
Kanonizá yi, przybrała Święte-
go Jana Kántego dla uczącej
się tãż za Pátroná Szkolney
Młodzi i caley Akademii swoiey.

Przypominám tu na przy-
kład inszym pobożne niektóre
znacznieysze Osoby do tego Słu-
gi Bożego. J. O. z Tãrłow Xię-
żná Ostrogka Kãsztelánowa Krá-
kowská, Xiężná ná Ostrogu i Zã-
ławiu Woiewodziná Poznãnká;
tãż Urzulá Chrabina ná Ię-
czynie Ofsolinńka Sámuelá Kali-
nowkiego Woysk Keronnych
Hetmána Zoná, przykãadne za
odebráne przez zasługi Kántego
dobrodzieystwá tãk wielkie Of-
by, czyniły uszanowãnia. Pier-
wiza odebrała zdrowie požãda-
ne dla Syná swoiego Włodzimi-
rza, co wyrãziła ná Srebrney ta-
blicy u Grobu zãwieszoney, w

*Pobożne O-
soby do Świę-
tego niektó-
re w spomi-
nają się.*

roku Páńskim 1617. Druga za podobne dobrodzieystwo srebrną także Táblicę do Grobu Jego oddała z tym napisem: *Błogosławiony Janc. Kanty modł się za mną.* Trzecia wraz z Mężem swo. imopieczę tego Świętego pierwszego Syna swego Márcina przez zawieszenie srebrney tablicy pobożnie oddała w roku 1611.

Podobnym sposobem J. M. Páci Zuzanna Oleśka Podkomorzyna Pomorska w niebesieczney Chorobie swoiey, gdy się bliską śmierci widziała, a od przytomnych już za konającą osądzona była, sercem westchneła, polecając się obronie Kántego a nątych miał ozdrowiała w roku 1613. iako to publicznie nawiedzając Osobą swoią Grob Błogosławionego samą wyznała.

Przydają honoru przez swoje Duchy-
ię pobożność Kántemu J. O. X. i. mych po-
że Bernárd Macieiowski Kárdy. bożność do
nał, gdy w swoiey Osobie wy- Świętego
pol- i odebran
żaski.

pełniając ślub nawiedza Grob
Jego, Mszą Świętą przed Gro-
bem odprawuie ná podziękowa-
nie PANU BOGU, że za przycy-
ną Świętego od niebezpieczney
był uwolniony choroby, a ná
znak wdzięczności swoiey, Kie-
lich ofiaruie.

Także J. O. Xiążę Jákub
Zádzik Biskup Krakowski w nie-
bezpieczney chorobie swoiey za
radą J. X. Bráma Kretkowskie-
go Archidyakona i Officyála Kra-
kowskiego uczyniwszy ślub do
Grobu Janá Kántego, zupełnie o-
zdrowiał, a ná dowod odebraney
łaski, znaczną Summę ná káno-
nizacyą złożył.

JJ: OO: Piotr Gembicki, Jan
Małáchowski, Każimierz Łubiń-
ski Biskupi Krakowscy uszanowali
wielá rázy Święte zwłoki Kánte-
go przez odprawianie tam Mszow
Świętych, częścią oddaniem Summ
pewnych ná Kánonizacyą, czę-
ścią na wspaniałą ozdobę Grobu
Jego.

po

Podobną pobożnością za-
grzani JJ. OO. Staniław Pry-
mas i Arcybiskup Gnieźnieński,
także Krysztoff Biskup Warmiń-
ski Szembekowie, ktorzy przez
Testamentá swoje naznaczyli
summy ná kánonizacyą B. Janá
Kántego.

J. W. J. X. Bogusław Rádof-
fowski Biskup Kiiowski, gdy nie-
zwyczajny á nieznośny ból w
nogách ponosił, co pochodziło
z ocieknienia, żył, ani temu zle-
mu ráda ludzka Dóktorow nie po-
magála, ani pomoc nie mogła.
Uczynił tedy ślub nawiedzenia
Grob Janá Kántego, aż ná tych-
miałt dawná w nogách moc i
zdrowie przywroczone roku Páń-
skiego 1631. Czego wdzięcznym
będąc wypełnił swoje obietnice,
á Mszą S. u Grobu odprawiwszy
zostawił srebrną táblicę przy-
łączywszy ieszcze pieniężną o-
fiarę.

Pobożność
Swieckich
Osob do
Świętego
i odebrane
żaki.

Z Swieckich stanow wielá bárdzo swoię pobożność ku Świętemu Słudze BOZEMU o świadczáli. J. W. IMc. Pán Stánnisław Wárszycki Kásztelan Krakowski, ktory się kázal ná Srebrney táblicy przed obrazem klęczącego odry sować á przed Grobem záwiesić iá rozporzadíł.

J. W. Michał Zebrzydowski; Stárostá Generálny Krakowski publicznie wyznał przed Kommissárzami w Rzymie do procesu kánonizácii náznaczonemi, że, gdy w swoiey niebespieczney á długiey chorobie Káplán do choruiącego przyniosł fukienkę, ktorey ten Sługá Boży żyjąc záżywał, ktorá ná chorego položywfszy, á chory iá ucałowáwfszy, w tym momencie boleści ustały.

J. W. Gabryel Tęczyński Woiewoda Lubelski w roku Páńskim 1614. wpádłszy w ciężką Chorobę pomoc od Błogosławio-
wio-

wionego odebrał, za co uczynił rekognicyą, gdy Grob Jego Osobą swoją nawiedził i dár znaczny Kościołowi oddał.

Strápieni Smiertelną chorobą Rodzicy ósmioletnego syná Mácieiá z Bniná Woiewody Poznánskiego, uciekaiąc się do pomocy B. Janá Kántego, aż natychmiást Syn ozdrowiał, á Woiewodztwo swoie ku Świętemu obietnice wypełnili.

J. W. IMc P. Stádnicki Ká-
sztelán Woynicki z tak żywą wi-
arą potrzeby swoie zwykł oddá-
wać obronie B. Janá Kántego,
że się ná niey nigdy niezawiodł.
Aprzeto często Grob Jego ná-
wiedzał, o Msze Swiete uprá-
szał długo klęcząc ná kolánách
onych słuchywał, i wtey pobo-
żności ku Świętemu, aż do
zgrzybiałey trwał starości. A
przeto znaczną summę ná Káno-
nizacyą żyjąc temu Świętemu
ofiárował, á drugą podobną te-
stá-

stamentem do wypłacenia Suk-
cessorom naznaczył.

J. W. Zygmunt Myśzkowski Már-
grabia Pińczowski Márzalek
Nádwordy Koronny u Zygmun-
ta III. w niebezpieczney cho-
robie swoiey w roku 1606. udał
się do tego Świętego obiecując
nawiedzić Grob Jego, i zaraz do-
skonałe odebrał zdrowie; w
wielkiej tedy liczbie Pánow
w przytomności Dworu swoiego
nawiedziwszy Grob Sługi Bo-
żego, publicznie przyznał cudo-
wne swoje uzdrowienie, i tym
się przez całe życie swoje, słu-
żąc temu Świętemu, záfwsze zá-
fzczycał.

W roku 1612. Erazm Doma-
szewski Koniuszki Krolewski zá-
padłszy ná drzenie fercá w o-
wym niebezpieczeństwie życia
pod opiekę Najswiętizey MA-
RYI PANNY udał się upraszając
o uwolnienie od Smierci, ktore-
mu w téż samę noc pokázala się

we-

uk- weśnie nápomináiąc Chorego
temi słowy: *Idz do Grobu Janá*
ár- *Kantego, który jest w Kościele S.*
lek *Anny w Krakowie á odbierzesz*
un- *zdrowie.* Tym požádanym ro-
ho- zwefelony widzeniem odechną-
dał wszy się, zupełnie znalazł się
iáć: uzdrowionym; á więc nie odklá-
do- dájąc, rozkáz dnia tego wypeł-
w nił Náyświętšzey Pánni, á na
ow dowod wdzięczności swoiey
ego znaczne Kościołowi dáry oddá-
Bo- wszy odebrane dlá siebie do-
do- brodzieystwo wdzięcznie roz-
ym głaszał.

Nieh się godzi wspomnieć
tu pobożność Jáśnie Wielm: IMc.
zá- Páni Anny z Zydolskich primo
ná- votô Tagoborski Sędziny Oświe-
zá- cimskiej; Secundo votô Nowo-
o- sielski Káosztellánowy Ciechano-
cia wskiej Stárościny Grézowskiej,
A- którą od Młodości ku B. Janowi
iáć Kantemu jest záfzczycona. Tá
re- w roku przeszłym 1766. śmier-
się telną w Krakowie złożona Cho-

robą którą pospolicie nazywają
miserere, i już zdesperowana i
od doktorow opuszczona udanie
się do pomocy tego Świętego
Męża. A przeto za włożeniem
sukienki Jego, przez W. J. X. Mi-
chała Czernickiego, S. Teologii
Doktorá i Professorá á Pálterzá
Swoiego od grożącey śmiercią
choroby uzdrowiona została tak
dalece, że dotąd z tym się oświád-
cza, iż tak zdrową i silną znay-
duie się w terażnieyszych latach,
w iakiey rzezwości zdrowia w
Młodości lat swoich przedtym
znaydować się mogła. Za co
wdzięczność swoię ku temu
Świętemu ná ząwsze, publicznie
deklaruie á Onego samego przy-
czynie do P. BOGA to uzdro-
wienie przyznáie.

Kwitnie dotych czas staro-
dawná w Polšcze wyfokimi zá-
fzerzycona Godnościami, wiarę
Świętą Kátolicką iák ząwsze, tak
dotych czas pomnazáiąca, życie

cá-

całe
klac
J. J.
lia,
Swi
czac
ich
daca
rac.
Boz
ła w
para
Mfz
nie
BO
we
šliw
Do
iace
Ská
opa

dze
w k
B. J
ton
bli

całemu Chrześcijaństwu przy-
kładne doskonale prowadząca,
J. J. W. W. Wielopolskich Fami-
lia, która ofobliwszą ku temu
Świątemu zwykła zawsze oświad-
czać pobożność, i rada w swo-
ich pragnieniach od Niego ża-
dać pomocy, i onę zwykła odbie-
rać. A przeto dla uczczenia Sługi
Bożego hoynie potrzeby kościo-
ła wspirac zwykła to bogatemi ap-
paratami to roznemi ozdobami, to
Mizami SS. Grob szanować. Za co
niechay Ich przycyna do Pana
BOGA Świętego Janá Kántego
we wszelkich potrzebach utzczę-
śliwia, i całemu Przechacnemu
Domowi obfite a nigdy nieustá-
jące błogosławieństwo Boskie z
Skárbu łzczodroblivosti Boskiej
opátruie.

Zá rzecz Spráwiedliwą są-
dzę przypomniec tu pobożnego
w Kętach na mieyscu Oyczyzny
B. J. Kántego Káplicy tam Fundá-
torá wymurowaney szczodro-
bliwością Syxta z Lubomierza.

Fundator
Káplicy w
Kętach.

Sákrbniká ziemi Krákovskiey ,
 ktory z Máłżonką swoią tak wiel-
 ką ufność w tym Słudze Bożym
 i okładał , że mu oboie wszy-
 ftkie potrzeby do duszy i ciała
 ściągájące się poufale oddawali, i
 nigdy się ná tey ufności swoiey
 niezawiedli. Jakoż to sám wy-
 znał Fundátor ná Srebrney tabli-
 cy ná ołtarz oddáney w te Słowa:
*Sixtus z Lubomierza Skarbnik
 Ziemi Krakowskiey Fundator te-
 go Kościoła w wielá potrzebach, i
 chorobach opieki B. J. Kántego z
 Máłżonką swoią i z iedynakiem
 Synem Dezyderyuszem doznawał ,
 to votum oddał.*

Kościół na
 honor B. J.
 Kántego
 wystawio-
 ny.

Za nászey pamięci w Strzy-
 owie po zgorzeniu Drzewia-
 nego, z kámieniá ná honor B. J.
 Kántego wystáwił Kościół do-
 fyc w pániały , z wieżámi, Ołtar-
 rzámi dzwonámi, Orgánami W.
 JMc. Pán Kánty Wilkoński Cho-
 ráży Xięstwa Zatorskiego; i wszel-
 kim go sprzętem Kościelnym
 przy-

przyozdobił, ktoremu Świętemu iak pierwszy dzień życia między ludzmi swojego: gdyż się urodził w święto Jego; tak przy-
stoyne w Przechacney Fámilii náprzod wychowanie i náukami-
w Szkołách Krákovskich wypolerowanie, á potym godne ożenie-
nie swoje, także w Święto B. Jána Kántego przypádle; ná-
státek po odebranych w pózyciu dálszym przez przyczynę Sługi Boskiego rożnych, i w rożnych o kolicznościách dobrodzieystwach, ktore Onemu samemu zwykł zázwsze przyznáwáć, ostatekni życia swojego koniec ná zaiutrz po Święcie swego Pátroná nastápióney z Zupelná ufnostíá otrzymaníá przez záslugi Kántego zbáwienia dólzy swoiey, Onemu polecil; á przez testáment, Rodzonego Brátá swiego Mieczniká Xięstwá Zátorfkiego, oraz jedného Syná, ktorego zostáwil, mocno obowíazał, áżeby
pod

pod tytułem B. J. Kántego po-
mieniony Kościół był poświęco-
ny.

Królowie
Grobu Świę-
tego szanu-
ją.

Nietylko pospolstwo, nie-
tylko wielcy Panowie i Xiążęta,
ale nawet i same ukoronowane
Głowy schylają się na uszanowa-
nie tego Świętego. A naprzód
Zygmunt Trzeci Król Polski i
Szwedzki oddał się pobożnie te-
mu Świętemu, iako to zeznali na-
znaczeni od Rzymskiej Stolicy
do czynienia processu beatyfiká-
cyi ściągającego się, czego do-
szli z obrazu tego Sługi Bożego
w dawnym Kościele S. Anny
między grobem i Ołtarzem za-
wieszzonego, na którym Oboj-
tego Nayaśnieyszego Monarchy
między infszemi brzegowemi o-
brázami wyrážona była z tym na-
pisem: *Quem Sigismundus Rex pie-
veneratus.*

Nayaśnieyszzy także Jan
Sobieski Król Polski, iák od mło-
doci swoiey ucząc się w Szko-
łach

łach Akademii Krakowskiej o-
brał sobie do nauk i na całe ży-
cie Kántego za Patroná codziennie
Mszy ránney słuchájąc z Brátem
swoim Márkiem w Kościele S.
Anny u Grobu z wyráznego Wo-
iewody Bełskiego Oycá rozkazu
ná piśmie Synom swoim podáne-
go; ták i Krolem zostawszy pa-
miętny był opieki Świętego. Dla
czego wybierájąc się ná woynę
Wiedeńską przeciwko Turczy-
nowi, w przod náwiedził Grob
Sługi Bożego w Krakowie, i o
pomoc Jego do BOGA pod czas
nástępującey bátalii, w ássysten-
cyi licznych Senatorow, Mini-
strow upraszał, i błogosławień-
stwo przed Grobem w tę podróż
odebrał. A otrzymawszy potym
sławne z Bisurmáná chárdego i
mocnego zwycięstwo, zawdzię-
czájąc przyczynienie się Jego do
BOGA skuteczne, do otrzymanía
z nieprzyacielá wiáry, tryumfu,
posłał do Grobu dwa stándary nie-
przyacielowi odebrane, ktore

G

iuż

iuż od stárości zepsowane. Atakowey Krolewskiey pobożności Apostolskie INNOCENCYUSZA XI. Swiádectwo w roku 1680. dowody potwierdza, kiedy ná zanieś oną proźbę pomienioného Monárchy pozwała Kápláńskie pacierze sub ritu duplici: w ktorým pozwoleniu wyráza Papież, że sławny Ten Krol, takiego honoru Ku Błogosławionemu žádał przez swoję ku Niemu pobożność.

Przypomina się tu dla pomnożenia chwały Świętego, iáko Nayiásnieysza Márya Jozefa Krolowa Polska, gdy ná początku roku 1745. publicznými okrzykami obchodzony był dzień Koronacyi Nayiásnieyszego AUGUSTA Trzeciego w Krákovie przy oboygá Krolestwá bytności, przybywszy do Kościoła S. Anny, (tam od Młodzi Szkoł Krákówskich tak, iáko wprzod od całej Akadémii z Krolew Imcią ná Páłacu). O. Xcia

Kar-

Kardynała Lipkiego, powitana) przed Grobem Błogosławionego, do ktorego partykularne nabożeństwa zwykła miewać, i święte Jego Relikwie u siebie trzymając, szanować, na ziemi długo klęcząc modliła się, a kilka Młzy wysłuchawszy; Krolá i całe krolestwo, same siebie i całą Nayaśnieyszą Famiłią B. J. Kantego protekcji ofiarowała.

A przeto na tak wielką sławę, na oczywiste cudá, ktoremi Swiat Polski napełniony, na wzmagająca się coraz więcej honoru S. Sługi Bożego promocją zapátrzy. wízy się Święci Kościoła Chrystusowego Rządzcý, Rzymscy Biskupi, różnemi przywilegiámi i łaskami Błogosławionego udarowali, i byliby Go zapewne dawniejszych przed nami czasow w kátalog Świętych policzyli; gdyby po rozgłoszonych zaraz po śmierci cudách, pilnieysze na ow czas zaśzło było staranie,

Pápieże roznemi Jana Kantego łaskami udarowali.

czyli rączey, gdyby niedostatek
skarbu na ten koniec nieochybnie
i potrzebego sposobu do tego nie
zátamował. A przeto Grzegorz
XIII. w roku 1580. pozwolił
przez wydany Przywilej wybá-
wienie Duszy z Czyścá przez od-
práwiánie tamże u Grobu Jego
Misy Swiętych. A zaś przy in-
kwizycyách do Beátyfikacyi scią-
gájących się znalazło się na o-
brázietego Swiętego wyrażenie
Osoby Páwła V. Pápiezá z tym
napisem Łacińskim *a Paulo Papa
V. illustratus: od Pawła Pápiezá V.
obiasniony.*

Innocencyusz XI. po wypro-
wádzonych ścisłych inkwizycy-
ách, iáko ten Błogosławiony,
miął u ludzi zawsze, pamięć ludz-
ką przechodzące uszanowanie, albo
cultum y memorabilem to w roku
1676. Dnia 28. Marca przez de-
kret approbował. Tenże sám Pá-
pież w roku 1680. Kápláńskie pá-
cierze i Miszę na całe Krolestwo
Pol-

Pol
kie
ská
Sw
Wr
sze
ryn
świ
ole
cno
b r
mo

pol
III
ko
Rz
Go
ráz
cy
Sw
du
wl
z z
arz
Pap

Polskie i W. X. Litewskie dla Świec-
kich i Zakonnych Kápłanów Ła-
fkáwie pozwolił naznaczyćwszy
Święto Jego sub ritu duplici:
W roku zaś 1733. Dnia 7. Lipca za-
szedł Apostolski Dekret, w kto-
rym zámyka się tá istota: że o
świątobliwości, o cudách, o Te-
ologicznych i Kárdynálnych
cnotách tego Świętego *in gradu*
heroico jest nieomylná wiado-
mość.

W roku 1737. Klemens XII. ná
pobożną Króla Polskiego Augusta
III. i Królowy Máryi Jozefy, iá-
ko też Duchowieństwa i całej
Rzeczypospolitey prośbę, obrał
Go i naznaczył temu Krolestwu o-
ráz W. X. Litewskiemu za pryn-
cypálnego Pátroná wyniošszy
Święto Jego do Oktáwy ad ritum
duplicem Primæ Classis. A potym
w lát dwa 11. 7bris 1739. lekcye
z życia Jego zebrane do Brewi-
árzow Kapłáńskich przez tegoż
Papieżá approbowáne. A takowe
lek

lekcye ná wieczną pobożności
swoiey ku temu Świętemu pánią-
tkę ułożył w Rzymie J. O. Ludwik
Picus S. K. R. Kárdynał, Biskup
Albański, Xiążę Miránduli, i
one z poruczenia S. R. Kongre-
gácii wydrukować tamże rozka-
zał.

W roku 1742. Benedykt XIV. ná
pokorną prózbę do Stolicy Apo-
stolskiey Nayiaśnieyszey Krolewi-
czowy Maryi Jozefy Sobieski Krole-
wiczá Polskiego Já kubá Zony,
Páni do tego Świętego nabo-
żney, zániesioną, pozwoił wie-
cznemi czasy publiczney o tym
Świętym spiewania Wotywy
przed Grobem Jego w dni Czwar-
tkowe, ktore dni náznaczone są,
i od klientow tego Sługi Bożego
upodobáne do odpráwiania se-
ptenny i inszych nábożeństw
przez prawowiernych do tegoż
Grobu uczęszczájących.

Ná ostátek Klemens XIII.
Szczęśliwie Kościołem Chrystu-
fo-

ci
a-
ik
p
i
e-
a-
na
o-
vi.
o-
y,
o-
e-
m
vy
r-
a,
go
e-
w
oż
I.
i-
.

ślowym, iako widoma Głowa na Zie-
mi i rządzący; naprzod rostrząsnio-
nych między wielą inszemi podą-
nych a nierostrząsnianych, pięć cu-
dow z dwoiákich Processow w ro-
ku 1767. w sáms dzień Jmieniowi
Jezusowemu przy obrzezaniu po-
święcony, approbował. Dekret
zás Kanonizácii dnia 2. Lutego w
tymże roku 1767. w sámo Święto
Oczyszczenia **MARYI PANNY**,
od ktorey ten Sługa Boży służąc
Jey wiernie i pilnie w całym ży-
ciu, wielkie żyjąc między ludz-
mi łaski odbierał, wydał, i w A-
kta SS. obrządkow Kongregácii
wpisać rozkazał, naznaczywszy
dzień do odprawienia tak dawno
pożądaney Uroczystości 16. Li-
pcá w tymże sáмым roku 1767.

Jako dzień Koronácii swoiey
na Biskupstwo Rzymskie. Do o-
trzymánia zás pretszego tako-
wego Kanonizacji dekretu Przy-
kładem przeszłych Krolow,
wdawał się prosbą i powagą swo-
ią

ią Krol pobożny Nayaśmieyszy
Staniśław AUGUST z całą Rze-
cząpospolitą i Całym swoim Na-
rodem: za którą pobożność
niecháy Bog wszechmogący za
przyczyną Świętego utwierdza
Thron i przedłużá panowanie Je-
go; oraz przy spływających ná
całe zewszystkimi Prowincyami
Krolestwo i náwszystkich Oby-
wátelów, iáko Ziomków, uszczę-
śliwieniách.

Zá takowe tedy nie ludzkie
ále Boskie dzieło, ktore blisko
przez pułtorá stá lat ciągnących
się Processów z niewymownym
uprągnieniem, zádało całe
Państwo Polskie, niecháy Bogu
w Troycy iedyncmu, część i
chwałá w Świętych Jego pomná-
ża się ná wieki.

SEPTENNA

Albo

Przez Siedm Czwartkow

Do

SWIĘTEGO JANA KANTEGO NABOZENSTWO.

KAżdy Prawowierny na! oźnie i z ufnością do Tego Wielkiego Świętego Patronu w potrzebach swoich udaiący się doznawa zawsze skuteczney Jego przed Bogiem przyczyny. Bo iako przedtym tu żyjący nie sobie, ale dla pożytku Duchownego, tak teraz w Chwale Nibieskiej uwielbiony nie omieszka przybydź na pomoc wzywającym siebie. A ponieważ w dni Wtorkowe pobożność Katolicka osobliwym czci Nabożeństwem ANNE Świątą; zaczym aby nie było przeszkody a dla zachęcenia i dogodzenia lepszego pobożnościom ludzkim

kim, iako też dla uszanowania Wielkiego PATRYARCHY Naszego przez siedm Czwartkow w ten spojeb to ułozone iest Nabożeństwo.

I. Na honor tego Świętego każdy według upodobania swego może sobie obrac siedm Czwartkowych dni bez rozrywki iednak, z których w pierwszy Czwartek i ostatni trzeba się spowiadać z należytym przygotowaniem do Najświętszego stołu Pańskiego.

II. Przed zaczęciem tego Nabożenia mieć intencyą dobrą i szczerą do poprawy życia: to iest do odrocenia się od grzechu, a nawrocenia się do Boga. Nadto (ieź eli się tak komu. zda) post we Szrodę dla uprzedzenia tego Nabożenia i dyspozycyi, lub w sam Czwartek zachować z iakimkolwiek umartwieniem, i miłosierny uczynek Chrześcianański wykonać; naprzykład, dać Żalmuznę ulogiemu według możności.

III. Mszy Świętey u Grobu tego Świętego Patrona, albo na mseyacu Narodzenia Jego, lub gdzie Reliquia, albo Oltarz znajduje się służyć z wielką

ką pilnością i gorącym Nabożeństwem
wzniciąc Akty pragnienia Kommu-
nii Duchowney, ile gdy nie masz sposo-
bności do Sakramentalney, albo postą-
rać się żeby się Msza S. odprawiała
przed Ołtarzem Jego, lub inszą Ofia-
rę uczynić według użyzonego od Boga
daru.

IV. W ten dzień Godzinki z Litanią i
inne Modlitwy tu położone mogą się od-
prawować, dłużej na Modlitwie trwają-
c, ile zdrowie lub zabawy pozwolą.
Osobliwie też zalecamy odmówić siedm
razy Oycze nasz Ec. Zdrowaś Marya Ec.
Chwała Oycu Ec. za Każdym. i Wierzę w
Boga Oycę Ec. a to na pamiątkę posta-
nowienia Siedm Sakramentow znako-
micie w ten Dzień Ciąta Najswięt:
CHRISTUSA, siedm wylania Krwi
przy Męce Jego Naydroższej, siedm
słow na Krzyżu wymowionych i siedm
błaznienia naprzeciw Panu JEZU-
SOWI od złośliwych ięzykow Zydow-
skich.

V. Prościć przytym serdecznie, pokor-
nie i gorąco o odpuszczenie siedm grze-
chow

chow świętelnych, a otrzymanie siedm Darow DUCHA Najświętszego i tej Łaski, albo potrzeby Duchowney wktorey się do BOGA za przyczyną tego Patrona kto udwie, osobliwie przed Komunią i po Komunii Świętey, temu Świętemu prezentując często pragnienia swoje, za iego przyczyną: uchodzić okazyi grzechowey, poskramiać pasyę, albo złe nalogi popędliwości i inne zmysły swoje.

VI. Czwiczyć się przez ten czas w Cnotach ktoremi ten Święty Ociec zasniwał, iako to w pokarze przepaścistej, albo pogardzie siebie samego, w cierpliwości zwycięskiej, uszczypliwości obmownych językow mężnie znosić, zachować wstrzeźliwość wkażdey mierze i okoliczności, i niewymowną miłość BOGA i bliźniego na ustawicznść przez chwalebne dzieła wyświadczać. Nadto Honor Jego i Nabożeństwo ile bydy może różnemi sposobami pomnażać, promowować; radzić, aby przyjmujący Sakramenta Święte.

Chrzta

Chrzta, Bierzmowania Jmiego brali,
Ottarze, Obrazy tego Świętego szan-
nując, lub Nowe wystawiając.

VII. Dzień Uroczysty tego Świętego
Sługi Boskiego przypada w Niedzielę
Czwartą Października, według Syno-
du ŁUBIENSKI nazwanego. Dzień
zaś drogiey i szczęśliwey Jego Śmier-
ci, w Wigilią Narodzenia CHRYS-
TUSOWEGO. Więgodna rzecz i słuszną
obchodzić z Nsbożnością i pobożną
przystugą, te dwa dni na Honor Jego
poświęcone. Przytym supplikować Ma-
iestatowi Boskiemu, aby przez wielkie
zasługi, wielkiego tego Patrona nie
tylko Akademickney Młodzi siedm na-
ukami barwiącey się, ale i całej Polskiej
Koronie raczył być miłościwy.

G O D Z I N K I
O S W I Ę T Y M
J A N I E K A N T Y M
N A J U T R Z N I Ą

Panie otworz wargi moje,
A usta moje opowiadać będą Chwałę twoją,
V. Boże pospiesz się ku wspomżeniu memu.
R. Panie przybądź na ratunek moy.

Ÿ. Chwałá Oycui i Synowi i Duchowi Święt:
R. Jak była na początku, i teraz i zázwise, i
na wieki wiekow, Amen.

H Y M N.

Podźmy z ochotą wychwalaymy Páná,
A nisko przed nim pádźszy na koláná.
Pozdrowmy mile wespól z nim KANTEGO,
Jasná pochodniá Krolestwá Polskiego.

A N T Y F O N A.

Sprawiedliwy iáko Pálmá kwitnąć będzie,
A iáko Cedr Libáński rozkrzewi się
Ÿ. Modl się zá námi Święty JANIE KANTY
R. Abvśmy się śláli godnemi obietnic Paná
Chryśtufowych.

M O D L M Y się

BOże ktoryś Błogosiáwionemu JANOWI
KANTEMU dał umiejętność Świętych,
udziel nám pokornie proszącym, zá Jego za-
stugami i przyczyną, á żebyśmy w Niebieskiej
Nauce postępowali, á zdrádlivey Swiátá Mą-
drosci unikali, Przez Ccrystufá Paná Nasze-
go, Amen.

Ÿ. Panie wysłuchay modlitwę moię,

R. A głos moy niech przyidzie do Ciebie.

Ÿ. Błogosiáwmy Panu BOGU Chwałá.

Adusze Wiernych Zmárłych przez miło-
sierdzie Boże niech odpoczywáią w Pokoju.
Amen.

N A P R Y M E.

Ÿ. Boże pospiesz się &c.

R. Panie przybádz ná ratunek moy.

Ÿ.

Ÿ. Chwałá Oycu i Synowi i Duchowi S.
R. Jak była na początku i teraz &c.

H Y M N.

W Akadémii Krákovskiej schowány,
Z młodu Doktorem potym mianowány,
Cwicząc się w cnotách i w doskonałości,
Wzorem się wielkiej stał świątobliwości.

A N T Y F O N A.

TEN jest ktory przed Bogiem wielkie czy-
nił cnoty, wszystkázemniá Naukázego
nápelnioná jest. On niech się przyczyni
zá grzechy wszystkich ludzi.

Ÿ. Modl się zá Nami Święty Jánie KANTY.
R. Abyśmy się stáli godnemi obietnic &c.

M O D L I M Y się

BOZE, Zástępowdzielny i dziwny Hetmá-
nie w odwádze i meštwie, Ktorys Świę-
tego KANTEGO zwycięstwem z ciałá, pie-
klá i pogárdy świątá w Stánie Swieckim udá-
rowác ráczył, Jego skronie róžowá uwieńcza-
jąc Koroná przez ręce Márvi, spráw to mi-
łosierny, niech zá Jego pomocá tak usilnie
nászym Dusznyim sprzeciwiámy się nieprzy-
iacielom. áżebyśmy ich przełámawszy síly,
po otrzymaney wygráney z tobá cieszyli się
w Tryumfách nieskończonych. Przez CHRYS-
TUSA Páná Nászego, Amen.

Pánie wysłucháy Modlitwę moję, &c.

N A T E R C Y A.

Ÿ. Boże pospiesz się ku wspomóženiu memu

R. Pánie przybáź, &c. *idko wyżej*

H Y M N

H Y M N.

Z Aczym większemi BOG Go faworami,
Ozdobił, że mógł różnemi cudami.
Ludziom pomagać, którzy go wzywali:

A w swych potrzebach do Niego wołali.

A N T Y F O N A.

Oko Boskie spojrzalo na Niego, w dobrym u-
czynku i dodało mu sercá w pokorze Jego; i
wyniosło głowę Jego, a wiele dziwowali się
temu.

Ÿ. Modl się za nami Święty Jánie KANTY,
Ŕ. Abyśmy się stali godnemi obietnic Pána
Chrystusowych.

M O D L M Y się.

Boże w ktorego Ręku władzy jest z iedney-
że gliny ulepić iedno naczynie na Chwá-
łę, drugie na wzgardę, prosimy Cię pokor-
nie, áżebyśmy za przyczyną Świętego Jána
KANTEGO, ktory naczynie z mlekiem stłu-
czone do c. łoci przywrocil, iuz nie ziemię
mlekiem płynącą; ale Niebieską Oyczynę
odziedziczyć mogli. przez Chrystusa Pána
Nászego. Amen.

Panie wysluchay &c. *iako wyżej*

N A S E X T E

Ÿ. BOZE pospiesz się ku wspomózeniu memu
Ŕ. Pánie przydź na ratunek moy.

Chwála Oycu &c. *iako wyżej*

H Y M N.

OGniem się Miásto Krakowskie żarzyło :
A do obrony sposobu nie było,

KAN

KANTEGO przecię Modlitwy sprawiły,
Ze się płomienie więcey nie żarzyły.

A N T Y F O N A.

O To człowiek bez nagány, prawdziwy Bo-
gą Czciiciel, wtrzymujący się od wszel-
kiego uczynku złego a zostający na zawsze
przy niewinności swoiey.

W. Modl się za Nami Święty Jánie KANTY.

R. Abysmy się stáli godnemi obietnic Pá-
na Chrystuowych.

M O D L I M Y się

BOZE Swiátłosci nie stworzona, i nigdy
nie ustáająca, ktorys ná gorącą prozbe
Świętego JANA KANTEGO, gdy Krákw
gorzał przez Świętego Biskupa STANISŁA-
WA oznaymić ráczył o zátłumieniu pożaru,
ieżeli się lud upamięta w grzechách swoich,
broń nás od upáłow piekielnych, a zápál w ser-
cach nászych, oziębłych ogień miłosci Two-
iey za ktorymbysmy przyisć mogli do swiá-
tłosci Świętych, Przez Paná Naszego JEZU-
SA CHRÝSTUSA. Amen.

W. Pánie wysłachay &c. *jako wyżej*

N A N O N E.

W. Boże pospiesz się ku wspomózeniu memu

R. Pánie przybądź ná rátunek moy.

Chwałá Oycu, *Jako wyżej.*

H Y M N.

Srogą gorączką ciáhlá rospalone;

A od Lekárzow práwie opuszczone,

Ti už zwáptieni do zdrowia pierwszego,

Przywracáli się zá Modlitwą Jego.

H

ANTY-

A N T Y F O N A.

Ukochał Go Pan i ozdobił, szatą chwały;
włożył na Niego i przy Bramie Rayskiej
koronował Go.

Ÿ. Modl się za Nami Święty Jánie KANTY
R. Abysmy się stali godnemi obietnic Pana
Chrystusowych.

M O D Ł I M Y się.

BOZE Wszchemogący, Ozdobo i Chwało
Świętych, racz dać prosiemy Cię przez
przyczynę Świętego JANA KANTEGO aby-
śmy byli wybawieni od wszelkich złych przy-
god, zdrowia Dufznego; cielesnego, i aby-
śmy przebywszy burzliwe nawałności Swiá-
ta tego przyszli szczęśliwie i bezpiecznie do
żywota wiecznego. Przez Pana Naszego JE-
ZUSA CHRYSUSA SYNA TWEGO z kto-
rym żyjesz i Krolujesz wiedności Duchu
Świętego na wieki wiekow. Amen.

Ÿ. Pánie wyflubhay Modlitwę iako wyżej.

N A N I E S Z P O R.

Ÿ. Boże pospiesz się ku wspomózeniu memu

R. Pánie przybądź na rátunek moy.

Ÿ. Chwała Oycu i Synowi &c.

H Y M N.

Czárci co ludzi okrutnie trápili:

Modlitwy Jego nigdy nie znofili,
I teraz moty trudno strzymać máią,

Zaraz przy Grobie Jego uciekają.

A N T Y F O N A.

O Mężu przedziwny ktoryś w smiertelnym
zostając ciele Boskim Duchem żył ni-
czego

czego na Świecie nie pragnący w Niebie z
Świętymi przeftawał.

Ÿ. Modl się za nami Święty Jánie KANTY.
R. Abysmy się stali godnemi obietnic Pana
Chryftusowych.

MODLIMY SIĘ

WSzechmogący BOŻE, który dla zaślug
Wybranych Twoich różne czynisz cuda,
na różnych Świętych mieyfcach prosiemy Cię
pokornie przez przyczynę Wielkiego Patro-
ná Świętego JANA KANTEGO, áżeby
wszyscy którzy się udają do opieki Tego
Świętego Cudotwórcy, przy grobie lub na
mieyfcu Náródnienia Jego skutecznę wewszy-
ftkich potrzebách swoich doznali pomocy. Przez
Pána Nászego JEZUSA CHRYSUSA. Amen

Ÿ. Panie wysłuchay modlitwę moję,

R. Agłos moy &c. *iako wyżej*

N A K O M P L E T E.

Náwróc nás Boże Zbáwicielu náš,

A oddal gniew Twoy od nás.

Ÿ. Boże pospiesz się ku w spomożeniu memu,

R. Panie przybadź ná ratunek moy.

H Y M N.

OD śmierci wielu wkrzeszonych widzimy
Slepych niemáto zleczonych liczymy,
Chorych chodzących smutnych pocieszonych;
W różnych przypadkách szczęśliwie zleczonych

A N T Y F O N A.

Nákarmił go chlebem życia i rozumu, i wo-
dą mądrości zbáwienney nápoil Go Pan BOG

gáíz-

H₂

Ÿ.

W. Modl się za nami Święty Janie KANTY.

R. Abysmy się stali godnemi obietnic &c.

M O D L I T W A

Panie Boże nasz, który osobliwą łaską obierasz sobie Świętych Twoich daj Nam prosimy Cię, przez dar łaski Twoiej, któryś Świętemu JANOWI KANTEMU obficie udzielić raczył, abysmy Cię z nim chwali-
li, a naśladować żywota Jego, mogli sobie ziednać przyczynę, Święta Jego we wzy-
skich potrzebach naszych przed Mái-
statem Twoim Świętym Pázez Pana Nasze-
go. Amen.

W. Pánie wysłucháj Modlitwę moję,

R. A wołanie moje niech przyidzie do Ciebie

W. Błogosławmy Panu R. Bogu Chwałá.

A Dusze wiernych przez miłosierdzie Boskie
niech odpoczywáją w pokoju. Amen.

P O L E C A N I E G O D Z I N E K .

A przetoż, i my o Błogosławiony
KANTY, prosimy bądź na m przychylony
Uproś abysmy z tych płaczliwych włości,
Przeniesć się mogli w Niebieskie radosci.

W. Modl się za nami Święty Janie KANTY,

R. Abysmy się stali godnemi obietnic Pána
Chrystusowych.

M O D L I T W A .

Swięty JANIE KANTY ná ziemi lau-
rem Doktorskim, á w Niebie Ko-
roną Chwały uwieńczony, Miłosni-

ku

ku uboſtwa, ubogich ſam odziewa-
jący i karmiący zápowietrzonych Le-
karzu, kilku umárłych W ſkrzeſcielu,
chciow inieprawdy ſię ſtrzegący, w
poſiách ſię kochający, ileſ Cnot miał,
tyle Ci oddaie pochwał, i proſzę wy-
iednay mi ubOGA choć cząſtkę tych
doſkonáłości i Cnot Twoich, a náy-
bardziej miłość náywyſzzego Dobrá
z ktorego wſzytko ná innie w ten czas
ſpłynie. Wyiednay mi też Święty Do-
ktorze od náywyſzſzey Mądroſci bo-
iaźń Boſką i umiejętność Prává Jego,
ábym według Niego żyjąc ſwiątobli-
wie, ſkonał ſzczęſliwie i zbáwiennie.
Przytym Oyczyznę twoię i náſzę
broń od wſzelkiey przeciwnoſci, zá-
choway w pokoiu, w Wierze nienaru-
ſzoną, w Cnoty Chrzeſciánſkie i w
złotą wolnoſć zawſze kwitnącą. Am.

M O D L I T W Y.

*Na Siedm Czwartkow, po iedney
na iedan Czwartek.*

M O D L I T W A. I.

O Przedziwny i wielki przykładzie
pawdziwey pokory i wzgárdy

prożności światowych Święty JANIE
KANTY Doktorze pokoju i ucisze-
nia sercá w żywocie Chrześciańskim.
práwy wizerunku i Nauczycielu mi-
łosierdzia i politowania nad nędzą bli-
źniego. Proszę cię przez te Dáry kto-
remi Cię BOG przedziwnie ozdobił,
ábyś się za námi modlił ktorzy w tych
niebepieczestwách życia tego do-
czesnego widzimy się bydź położeni.
ábyśmy w czystości, pokorze, miło-
ści Bożey i bliźniego żyjąc, czystym
sumnieniem i przykładem życia pobo-
żnego, inszych do dobrego pociągnę-
li, á Pána nášzego JEZUSA CHRYS-
TUSA przez tegoż fámego zaślugi
obietnic uczestnikami się stáli. Amen.

MODLITWA. II.

O Święty Oycze JANIE KANTY
przybądź mi ná pomoc nędzne-
mu grzesznikowi, áby śmierć niespo-
dziewana mnie nie napadła. Modl się
zá mną do Przeczystey Bogarodzice
MARYI PANNY, przez Jednoro-
dzonego Jey Syná śmierć nayokru-
tniey-

tnieyszą, abym zbrzydziwszy sobie grzech i szatańskich pokus wyrzekłszy się, doskonałą prawdziwą i ferdeczną, czystą i pokorną spowiedzią, zupełną pokutą i zadosyć uczynieniem, godnym Bogą poiednaniem, Bliźniego miłością z Chrystusem ziednoczony z tym się Światem pożegnał. Za Twoią przyczyną o wielki Patronie w onę straszłą godzinę, gdy siły przyrodzone ustawać będą, pamiętaj w ten czas na prośby, które teraz czynię: pospiesz mi na wezwanie JEZUSA CHRYSTUSA i Naybłogosławieńszey MARYI PANNY, abym owego momentu ostatniego, był uwolniony od sił szatańskich, a stał się z Chrystusem i z wiernymi Jego sługami w chwale wiekuiſtey. Am.

MODLITWA III.

O Święty JANIE KANTY Doktorze Boży, przyimiy łaskawie modlitwy moje, naucz mnie iako ma n drogę nieprawości opuścić, a usilnie trzymać się drogi sprawiedliwości

ci. A kiedy przydzie on dzień Sądu
straszliwego, zachoway mnie w opiece
Twoiey, broń od frogiego gniewu
Bożego! uprosz usprawiedliwienie, sa-
skę poświęcającą, a w dobrym skute-
czne wytrwanie, aż do końca Amen.

MODLITWA IV.

BĄDź pozdrowiony Święty JANIE
KANTY, Ozdobo Niebieskich
Chorow, w Ciele Aniele w Duchu
Nauczycielu, w Kościele Káznedzie-
io, w Akadémii Krákovskiej Swiátło,
ná Pálacách przykádzie żywy, mię-
dzy pospólstwem Cudo. Tobie dzieci-
na młodość, powinna swoje wycho-
wanie, podrástájąca ćwiczenie, doro-
sła wszelką Pobożność, a láta zupeł-
ne, rzeczy niebieskich poznánie. To-
bie powinno Pospólstwo pilne słuchá-
nia słowá Bożego i nábozeństwa po-
mnożenie. Tobie Szkoły, niebieskich
náuk mądrości, práwá Spráwiedli-
wości práwdziwey przywrocenie.
Tobie ták wiele mężow gódnych i
Swiętych powinni są swoje oświe-
ce-

cenia i doskonałość. Tobie we wszel-
kim utrapieniu będący pociechę. To-
bie w ołtátniey nágłości śmierci, po-
moc, Tobie grzesznicy i grzesznice
po występkach poprawę. Tobie ná
koniec w Czyścowych Mękách i ułże
zatrzymane wyzwolenie. Wizy ek-
zywot twoynau. a był dookoła nie-
umiejętnych, i światłem przodkują-
cym niewiadomych. Wieci teraz przez
Cudá Twoje do miłości Bożey iestés
drogą pewną: uciełám się przeto ia-
niegodny łaski Bożey do Twoich zá-
ług, wclátąc do Ciebie kochankuná-
drości, Módl się za mną, i uprosz mi
łaskę BOGA Móiego, jako innym u-
prałzáłés, i teraz uprałzáłsz, á cbiáw
ni Chwałę Boga Wszchemogącego,
ábyśmy go z Tobą spólnie ná wieki
wychwalać mogli, Amen.

MODLITWA. V.

WZorze wielkiego umartwienia,
á przedziwny Czcicielu Náy-
świętszego SAKRAMENTU, nie-
zwyczajneypokory przykłádzie, ro-
zli-

zlicznemi Cudami wślawiczny, Tátor-
nie dobrej sławy, JANIE KANTY;
przez te dary Cnot Swietych, Nauk i
doskonalości Chrześciańskiej, ktore-
mi Cię BOG przyozdobił, proszę
wspomniy ná mnie z owey Chwały
wiecznego Błogosławieństwa, że i ja,
acz niegodny za sporządzeniem ie-
dnák BOSKIM, ná służbę Jego záwo-
łany prágnę násladować swiętobli-
wie Twoje życie. Ufam pobożnie, że
słabości i niedoskonalości do złego
mnie náklaniające przyczyną Twoją
wielowładną, przed Tronem BO-
SKIM ráutować będziesz, ani kiedy
dopuszczisz, áby Duszy moiey nieprzy-
iáciel: miał wziąć górę nádemną.
Uproś mi prawdziwe poznánie siebie
sámego, wzgárdę zupełną, grunto-
wne złych požądliwosci poskromie-
nie, uproś páłaiącą ku BOGU i bli-
źniemu miłość, uproś w utrápieniu
słodniejące wypełnienie wszystkich
obowiazkow do mnie należących. A
kiedy przyidzie termin ostatni przy-
bądź ná pomoc iák Ociec iáskawy
Zbá-

Zbawienie moje kochający, a Sam Duszę moję na porękę wziąwszy. I woję przed Máieltát Boski zaprowadź do widzenia iáśniey T wárzy Jego na wieki, Amen.

MODLITWA VI.

Wyznawco Zbawiciela moiego JEZUSA Chrystusa Święty JANIE KANTY, przez łaskę którąc BOG nadał chorych uzdráwiać, umárłych wskrzeszać, strápiionych w róźnych potrzebach, ciężkich frásunkách cieszyć, posiłkować; rácz mnie NN: słuęę Twoiego z tey moiey niedoli i dolegliwości NN. przyczyną Twoią wydzwignąć przebłágawszy za występki moje roźgniewány Máieltát Náyświętszy BOGA moiego ktorém Go obraził, proszę Cię pokornie, proszę Cię gorąco. ia ná dowod wdzięczności za to dobrodzieystwo, obiecuięć oddać chwalebne i godne dzięki u Grobu Twoiego álbo ná miejscu Narodzenia Twoiego) a zátym po wśzystkie dni życia moiego obiecuięć
rám

ram Cię za osobliwego dla siebie Pátro-
nã á żebyś mi był w troskãch pociechã,
w potrzebie nadzieiã, w chorobie rá-
tunkiem, w lãcym niebezpieczeń-
stwie, trwodze i okãzyi, pomocã, u-
cieczkã, teraz zawsze i przy skonãniu
moim Amen.

MODLITWA VII.

O kosztowny kleynocie Polskiej i
Niebieskiej Korony o Perło dro-
gã S. JANIE KANTY! któryś w ży-
ciu Twoim do zefnym był przyozde-
biony licznemi Bogomyślności i mą-
drości niebieskiej darami Wieszuięc
tak wielkiego Orzãku Duż Błogostã-
wionych: MICHAŁA GEDROICE-
GO, STANISŁAWA KAZIMIER-
CZYKA, SWIĘTOSŁAWA, SZY-
MONA z LIPNICE, IZAIASZA
BONERA. z ktoremiś na ziemi nie-
gdy przeftawał teraz już w pożada-
ney weszliś się Oyczyźnie wieczney,
Wieszuięc tak wiele opłakanych i w
nieprawościach zakãmiãłych grze-
szników, których to w Olkusz przez
ośm

ośm lat szczerze Pracujący w Wi-
ni. CHRYSTUSOWEY nawrociłeś,
to owych którzy Cię w podroży Świę-
tey z złotą obrali, a tyś ich złotą
JEZUSA miłością, łaskawością, do-
brocią i radą zbawienną, iak Synow
Márnotrównych Oycu Niebieskiemu
pożyłkał. Cieszę się z tey chwały kto-
rą Cię BOG uczcił na ziemi przez
rozliczne Cudá, które czynił i czynić
nie przestanie za Twoją przyczyną.
Weyzrzyi na mnie mizernego przez
owe politowanie nad ubogiem i który-
meś z hoyności, Twoiey u Stołu
Twego to żywność w sztuce mięsá,
to suknie w Płaszczu, to obu-
wie w Wigilią Narodzenia JEZUSO-
WEGO, i inne potrzeby opátrywał.
Uproś mi prawdziwe do BOGA na-
wrocenie, uspráwiedliwienie, skute-
czne w dobrym pożyciu wytrwanie aż
do końca, Uproś cnoty niebieskie,
Dáry, Łáski Boskie, które są potrzebne
do zbáwienia káżdemu wedlug Stánu
i powołánia Jego, Ziednay zwycię-
żenie pokus, uwolnieniá od grzechow
cięż-

ciężkich, i z złych nałogow powsta-
nie, ktoreby ná potym mogły w pro-
wádzic, w niebesbieczeństwo utraty
duszey moiey. Niech się we wízy-
fikich przypadkach nieukontentowa-
nia mego stosuję i poddaię do upodo-
bania woli Náyświętzey BOGA moie-
iego. Ziednay z sobą olną zgodę, ie-
dność, pokoy pospolity, i Błogosła-
wienie według chwały Bożey, i
moiey kondycyi: Niech me ustaię ná
drodze doskonałości Chrześciańskiej
i przykazań Boskich, lecz niech idę z
Cnoty w Cnotę. Byłeś Oycze, Święty
i tenś tak wielu opuszczonych ubo-
gich Sierot, Opiekunem, Dobro-
dzieciem, bądźże też i moim, niech do-
znawam zawżze Twoich posiłkow o-
sobliwie w ninieyszey, tey potrzebie
moiey (*tu wymienić o co chcesz Pa-
na BOGA upraszać za przyczyną Tę-
go Świętego*) Póciész strápione i ze-
wsząd ścisnione serce moie, ziednay
czego prągnę, iák widzisz, bydź mi
potrzebno z dobrym Duszey moiey,
á większą Chwałą Boską. Oddal ode-
mnie

mnie wszystko co się Oczom Boskim
we mnie nie podoba. Uproś żywą
wiarę, mocną nadzieję, stateczne i
niewzruszone w miłości Jego Świę-
tey, meństwo. Niech przykładem Two-
im zaślanką Boską często rozważam,
i jakbym się najlepiej przygotować i
wybrać mógł w drogę tak długiej
wieczności. Tak przebywszy burzli-
we Świata tego morze, abym szczę-
śliwie i bezpiecznie do portu wieczne-
cznego zapłynął, racz mi sprowadzić,
na pomoc tę całą Familią JEZUSA,
MARYĄ, JOZEFA, i ANNEJ JOA-
CHYMA. A że jesteś znamięnym Pá-
tronem całej Polski i Akademii, broń,
że od morowego powietrza, głodu,
upałów wojennych, i przekładania
prywatnego interessu nad publiczny
z wielką wszystkich ruiną. Niech
tę koronę za Twoją instancyą przez
swoię Cierniową CHRYSSTUS zachowa
od wszystkiego złego, a będzie
Mu za to, iako Krolowi Chwały wie-
czne uznanowanie Amen.

DOKON-

DOKONCZENIE SEPTENNY.

Czyli Ścieżka Czwartkowego Nabożeństwa ofiarowanie, które wkażay Czwartek po skończonym Nabożeństwie może być powtarzane.

Swięty całego Królestwa Polskiego
Pátronie ANIE KANTY, ofiaru-
jąc to Siedmioczwartkowe (albo
dziesiętne) Nabożeństwo na uszáno-
wanie Świętobliwości życia twoiego
odprawione. Spraw to dla mnie u Bo-
gá Wszechmogącego przez przyczy-
nę twoję, a zebym Cię w Twoich
Cnotách a osobliwie w pokorze, w po-
gárdzie Świata i próżności iego, w
taczerym nad potrzebą bliźniego poli-
towaniu naśladował. Wstawiaj się za
całym Królestwem do Bogá Wsze-
chmogącego, ażeby się w żywey Wie-
rze Katolickiej, w iedności z Kościo-
łem Świętym pomnazało. Uproś Mo-
nárchom i wszystkim Pánom Chrze-
ściáńskim státeczny pokoy i zgodę; od-
kryj zdrádlive heretyckie rády prze-
ciw Kościołowi Świętemu knowáne, a
żeby wszystkie herezye przytłumione

stały
ty p
bran
każ
proś
tych
go,
z T
wiek
na N
z Oy
krol

KY
Chry
Oycz
Synu
na
Duch
Świe
n
Świe
Miło
Mężu
Oycz

stały, a iakoś sám przyobiegał, aże-
by przeciw Niemu nie przemogły
bramy piekielne. Mnie ná ostátek, i
kázdemu do Ciebie się udájącemu u-
proś pomnozenie w Cnotách świę-
tych mocną wiarę i miłość bliźnie-
go, abyśmy zá to nádgrode w Niebie
z Tobą odebráli, a Pána B O G A ná
wieki z Świętymi ogladáli. Przez Pá-
na Nászego Jezusá Chrystusá, który
z Oycem i z duchem Świętym żyje i
kroluje Bog ná wieki wiekow. Amen.

L I T A N I A.

O Tymże Świętym Patronie.

Kyrve eleyson, Chryste eleyson
Kyrye eleyson.

Chryste uslysz nás, Chryste wyslucháy nás.

Oycze z Niebá Boże, Zmiluy się nád námi.

Synu odkupicielu Swiátá Boże, Zmiluy się
nád námi.

Duchu Święty Boże, Zmiluy się nád námi.

Swięta Trojco iedyny Boże Zmiluy się nád
námi.

Swięty JANIE KANTY.

Miłosniku Męki Páńskiey,

Mężu Chwałebny.

Oycze nayláskewszy

I

Kápła-

Modl się za.

Káplánie Dobrothwy.
 Wyznawco czci godny.
 słuگو Chrystusá JEZUSA.
 Do Bogarodzice Pánny wielec nábożny.
 Duchow Błogosláwionych Násládownco.
 Dziedzicu Niebieski
 Polákw Ozdóbo.
 Mieszkańcze i Obrónco Kráková,
 Wychowany w ofobliwey. Opiece S. Anny.
 Uwielbienie ludu Chrześciańskiego.
 Pochodnio Cnot goreiącá,
 Niewinności Zwiérciadło.
 Doskonałości Wzorze.
 Świątnico Boiaźni Bożey.
 Przedziwny Cudozworec.
 Wkrześcicielu umártych.
 Akadémikow utwierdzenie.
 Náuczycielu Pokoju.
 Pochwało Káplániká.
 W Kościele Bożym Świecna Gwiazdo.
 Wzgárdzicielu Świátá.
 Ukromicielu Ciáła.
 Czártow Zwycięzco.
 Opiekunie náukámi się báwiących.
 Náuczycielu nieumieiętnych.
 Świeco páłáiąco miłością bliźniego.
 Uzdrówienie Chorych.
 Oycze kármiący Ubogich.
 Ucieczko utrápionych.
 Oświecenie niewidomych.
 Żywocie umierájących.
 Wybáwco Więźniów.

Modl się za námi.

Modl się za námi.

Modl się za námi.

Przyczynco za grzesznemi przed Bogiem.

Porcie toniacych.

Strazniku Pielgrzymow.

Wspomozenie Rodzacych.

Ogloszycielu Sadu Bozego.

Obronco i Patriarcho nasz.

Wspolmieszkancze Wszytkich Swietych.

Grzesznicy, Ciebie prosimy, Wyfluchy nas

KANTY Swiety.

Abyś nas od wszelkiego nieszczęścia strzedz raczył, Ciebie prosimy Wyfluchay nas & c.

Abyś całego Królestwa, Kościoła i Akademii we wszelkich potrzebach bronie raczył. Ciebie prosimy Wyfluchay nas KANTY S.

Abyś nam pokoy, Łaskę, i Zywoť wieczny uprosie raczył. Ciebie prosimy Wyfluchay nas

Baránku Boży. Który gładzisz grzechy Swiata, Przepusc nam Panie.

Baránku & c. Wyfluchay nas Panie.

Baránku & c. Zmiluy sie nad nami.

Chryste uslysz nas, Chryste wyfluchay nas.

Kyrye cleyson. Chryste cleyson.

Kyrye cleyson.

Modl sie za nami Swiety JANIE KANTY.

Abyśmy sie stali godnemi obietnic Pana Chrystusowych.

M O D L M Y sie

WSzechmogacy Przedwieczny Boze, ktoryś Swiatego JANA KANIEGO Wyznawcę Twiego, a u Ciebie

bie naszego Opiekunã rãczył sobie
wybrãc; dáy to prosiemy, aby od
wŕzelkiew kãry nã ktorãsmý naszých
grzechow sprosnoścã, słowem, u-
czynkiem i myslã zãsłużyli, i czegoś-
my się wiadomie i niewiadomie do-
puścili, przez Jego zbãwiennã przy-
czynę, tãkże od nieprzyiacioł wszy-
stkich prześlãdowaniã i zãsmuceniã nã
Duszý i nã cieles wolnemi zostãli. Przez
Pãnã Nãszego. &c.

M O D L I T W A.

*Do Swiętego JANA KANTEGO
Zarliwego Męki JEZUSOWER
Miłosnika.*

NArodu Polskiego iedyna Ozdobo
Wielki Krolestwã tego Pãtronie,
chwãlebny Krãkowskiej Akãdemii Do
ktorze i Professorze JANIE KAN-
TY, ktorys dni wszystkie zyciã two-
iego, nã rozmyślãniu gorzkiej JEZU-
SA moiego Męki trwãiac iużes Ziemię
Jerozolimskã Krwiã Jego Nãyswięt-
izã poŕwięconã nãwiedzãł, i onę ob-
fitemi skropił łzãmi, iuż odległe do
Rzymu odprawował drogi, iuż nocy
bez-

bezfenne, przed umęczonym JEZU-
SEM, bolejącą Matką Jego przy
drzwiach Wielkiego Krakowskiego
Kollegium na Modlitwie i płaczu usta-
wicznym przepędzał, i miłosiernemi
sámego Zbawiciela i Najswiętszey Je-
go Mátki słowami, nie ráz pocieszony
bydź zaśłużył. Správ żemi to przy-
czyną twoią, proźę Cię ábym i iá w
życiu moim częstym rozpamiętywá-
niem Nájdroższey Męki JEZUSA
moiego zábáwiál w niey tę słodkość
ktorąś ty miewál ná Duszy uczuł, á
potym, z Tobą tam się ná roziásniálą
JEZUSA twarz wiecznie zápátrowál,
gdzie Ty teraz zostáiefz z Bogiem i z
nim przemieszkiwafz ná wieki Amen.

H Y M N.

O Świętym JANIE KANTYM.

Przezáena w Polskiey Ozdobo Koronie,
Błogostáwiony Nášz KANTY Pátronie:
Miedzy drugiemí słáwny Pátronámi,
Modl się zá námi.
Jáko w swym słońce swietne iest obrocie,
Ták Ty iásnieiefz Kosztowny Kleynocie.
I jáko Xiężyc, błyska miedzy swemi,
Swiátły mnieyszemi.

Nie tayne światu od pierwszey młodości,
Twe iasne cnoty; a przy niewinności.
W Bogu swym serce z myślą utopione,
I zanurzone.

Pałac Mądrości, w Mieście Krakusowym,
Wiecznie slynący dziełem Jagiełłowym.
Ciebie swym zowie nąrożym kamieniem,
I utwierdzeniem.

Mitry Doktorskie i Láury uczone,
Od czystych skroni Twoich poświęcone.
Tobą się szczycą, Tobie to przyznają,
Ze do tąd trwają.

Trzykroć Láurowym Wiencem ozdobiony,
Jeszcze w śmiertelnym ciele położony.
Nieśmiertelności, do ktorey zmierzałeś,
Zadatek miałeś.

Ciebie nąprzykład uczonym wydała,
Ręką Niebieską, gdy odmálowała,
Nąpiewierwszy w Tobie wzor doskonałego,
Zyciá naszego.

Ciało w surowey trzymałeś ostrości,
wszystek ná sercu gorzałeś z miłości.
Miałeś to sobie dać pokárm i szaty,
Zá łup bogaty.

Cudzać tak serce nagość przerażiła,
Ze Cię z szát Twoich iáwnie obnáżyła;
Szatą okryłeś zebraáká w potrzebie,
A BOG zá Ciebie.

Przeczyta Pánná Twey Swiątobliwosci,
Dála świadectwo, gdy dla twey czystosci.
Wienцем zielonym skronie Twe okryła,
Przyozdobiła. Mi-

Miłość gwałtownym pędem ognia swego,
Dodając skrzydeł do Grobu Pańskiego.

Do zbawiennego źródła w cudze strony,
Biegłeś spragniony.

Słodki trud wszelki, słodką pracą była,
Która Cię z Bogiem twym ściśle łączyła.

A co świat siedzi, miałeś w pogardzeniu,
I w obrzydzeniu.

Nocy strawione na bogomyślności,

Nie były żądzom Twoim do sytości.

Tak hojnie łaski, gdy się przychyliło,
Nieboć dawało.

A ztąd głęboka pokora samego,

Siebie wzgardziwszy, Świata wyniosłego

Zdeptałeś dumę, mając pod nogami
Śmierć z chorobami.

Słońce Niebieskie gdy w Jasteczkach wschodzi

Gwiazdo Sarmacka, twoje światło zachodzi.

Zwabił w pielużkach JEZUS. Kochanego,
JANA swojego.

Tak ostro żywot w rozkoszy zmieniłeś:

A nas teśliwych Synów zostawiłeś.

Drogi Depozyt dając nam w złożenie,
Na utulenie.

Ktorego wonność, już wszystkim Świat czuie,

Niebo się i Krąg Sarmacki raduje.

Gdy na twoje Cudá patrzy znamięniete,
Świata odkryte.

Świadczą to wota i nieugaszone,

Lampy nad Grobem Twoim zawieszone.

Jako dodawałś pomocy każdemu,

Przychodzące mu. (Przy-

Przymiemyże tedy, już Polska Koronę,
Błogosławiony Kanty, pod obronę,
Gdyż przy Koronie jesteś położony,
Dla iey obrony.

Błagay Máięstát Boski zagniewany,
Będzie przyczyną Twoią ułagany.
Przywroc nam pokoy siodki, z obfitemi,
Dary Boskiemi.

Przybądź ná pomoc twey Akadémii,
Ktorey Patronem jesteś w Sarmácii,
Kącz wzięś pod Twoię obronę Twe Syny,
Oycze Jedyny

Uproś nám Swiátło prawdziwey Mądrości,
Abysmy torem Twey doskonałości.
Tam gdzie przedwieczna Swiatłość świeci
wiecznie, Zafzli bezpiecznie.

M O D L I T W A.

Do tegaż Świętego Patrona.

O Wielki i przedziwny przykładzie
prawdziwey pokory, i wzgárdy
prożności światowych Święty JA-
NIE KANTY, Doktorze pokoju,
i uciszenia ferca, w żywocie Chrze-
ściáńskim práwy Wzorze i náuczycie-
lu miłosierdzia i politowania nád nę-
dzą bliźniego. Proszę Cię Przez te
dary, ktoremi Cię BOG przedziwnie
ozdo-

ozdobił abyś się za nami modlił kto-
rzy w tych niebezpieczeństwach ży-
worá tego doczesnego widzimy się
bydź położonemi: abyśmy w czysto-
ści, pokorze, i w miłości Bcżey i
bliźniego żyjąc, czystym sumnieniem
i przykładem życia pobożnego in-
szych do dobrego, pociągnęli: á Pá-
ná Naszego JEZUSA Chrystufá,
przez tegoż sánego záslugi, obietnic
uczestniká mi się stáli. Amen.

M O D L I T W A.

Do Świętey ANNY.

SWiętá ANNO MARYI Mátki
Boskiey Mátko, Bábko JEZUSA
moiego, przez onę miłość i Chwałę,
ktorą Cię Bog JEZUS i MARYA
Corká Twoiá náy milfsza uczciłá,
modl się zá mną, ábym Cię tak chwa-
lił, tak się ná śmierć moię gotował,
żebym doznał tego, co umierájący
pewny slugá Tvoy od MARYI Corki
Twoiey usly szál: Já Siostra twoiá ie-
stem, my piekło zámknjemy, áże-
bys

byś się do niego nie dostał, bos Mą-
tkę moję zawsze wielbił. O JEZU!
o MARYA! wysłuchajcie proszący
za mnie Świętey Mátki ANNY, teraz
i w godzinę śmierci moiey. Amen.

Zmow Troie Zdrowaś Marya.

Ma
U!
cey
raz
n.
rya.

APPROBACYA.

Zycie Świętego JANA KANTEGO Patrona Korony Polskiej i W. X. Litt. Cnotami, Mądrością, i Cudami wślawione, według dowodów dawnych á pobożnych Autorow, należycie zebrane, á doskonale opisane, áby ku większey Chwale Pana BOGA, przez Świętych swoich niezliczone łaski y Dobrodziejstwa sprawującego, oraz ná pożytek Duchowny wiernych Jego, wydrukowane było: dałosię pozwolenie w Krakowie. Dniá 10. Maja. Roku Pańskiego 1767.

X. JAKOB MARCISZOWSKIO. P. D.
i Professor, Kánonik Katedralny
Krakowski, Akademii REKTOR,
Xiąg wteyże Dyecezyi Censor.

mpp.

11

